

Ter Heide *nieuws*

Door weer en wind
naar de zoo

Op zoektocht in
de pioniersjaren

Ter Heide nieuws nr. 3, september 2021
verschijnt 4 maal per jaar



Invloed uitoefenen

De voorbije periode zijn we allemaal geconfronteerd met verschrikkelijke gebeurtenissen die een grote impact hebben op het leven van mensen. De klimaatverandering zorgt gelijktijdig voor overstromingen, hitte en bosbranden. Ook de situatie in Afghanistan veroorzaakt veel onrust. Op deze gebeurtenissen hebben wij als individu weinig greep. We kunnen hier maar beperkte invloed op uitoefenen. Gelukkig zijn er ook ontwikkelingen in onze omgeving waar we wel greep op hebben.



Plezier voorop

Waar we wel invloed op kunnen uitoefenen, is onder andere het leven en samenleven in Ter Heide. De afgelopen vakantieperiode is daar een mooi voorbeeld van. Iedereen heeft deze zomermaanden weer het beste van zichzelf gegeven om onze bewoners een fijne vakantie te bezorgen. Dit ondanks het kwakkelweer en de coronamaatregelen. Ik wil daarom iedereen bedanken voor zijn inzet en bijdrage! Het is dankzij jullie creativiteit en inspanningen dat in alle omstandigheden plezier voor de bewoners vooropstaat.

Twijfels & hoop

Waar we ook invloed op kunnen uitoefenen, zijn de uitdagingen die voorliggen. Denk maar aan de overgang naar zelforganiserende teams (ZOT) in Ter Heide. Vooral de cultuuromslag en de daarbij horende structuur vragen van iedereen aanpassingen en inspanningen. De afgelopen maanden heb ik ook mijn ronde gedaan in de verschillende campussen. Ik hoorde daar zowel twijfels als hoopvolle klanken naar de toekomst toe. Ik geef toe dat de communicatie rond dit traject beter had gekund. Mits wat extra inspanningen hadden we de boodschap duidelijker en genuanceerder bij iedereen kunnen brengen. Je mag er zeker van zijn dat we hier de nodige lessen uit trekken.

Kijken naar verandering

Ik ben er wel van overtuigd dat de slaagkansen zullen samenhangen met de manier waarop naar veranderingen gekeken wordt. Het is eigen aan de mens om weigerachtig te staan tegenover verandering. We houden graag vast aan het oude, vertrouwde. Maar focus je al op voorhand enkel op het negatieve, dan is de kans op mislukken des te groter. Probeer je aan de andere kant de verandering een kans te geven en haar met een open vizier tegemoet te treden, dan kan je bouwen aan een mooie toekomst. Je overstijgt dan het individuele belang en maakt verbinding met het mooie verhaal dat Ter Heide is. We hebben in het verleden al vaak na verloop van tijd toegegeven dat verandering ook positief kan zijn.

Mooie toekomst

Laat ons het goed leven vooropstellen en samen met ouders en vele partners aan deze ambitie werken. Als we daarop inzetten, ziet onze toekomst er mooi uit. En daar worden we allemaal beter van. Daar kunnen we samen invloed op uitoefenen.

Paul Geypen,
Algemeen directeur





't Brikhof ontspant tijdens de wellnessweek

De wellnessweek is al enkele jaren een vaste activiteit die het MDT tijdens de zomermaanden organiseert. Dit jaar kregen we hiervoor sponsoring van de mama van bewoner Magali. Dankzij Gerda konden alle bewoners van het Brikhof genieten van een dagje heerlijk ontspannen.

De hele beleving

Vorig jaar viel de wellnessweek zo goed mee dat Gerda besloot om de activiteit dit jaar te sponsoren voor de verjaardag van Magali. Midden augustus was het eindelijk zover. De garages werden helemaal in thema ingekleed met leuke lampjes en gezellige versieringen aan de muren. We hadden dit jaar zelfs een opblaasbaar eiland waarop de bewoners lekker konden relaxen terwijl ze wachtten tot iedereen omgekleed was. Met screens maakten we afgeschermd omkleedhokjes net zoals

in een echte wellness. Ook sfeermuziek en een lekker geurtje mochten niet ontbreken. We zorgden voor de hele beleving!

Ontspannen in het beautysalon

Elke leefgroep kreeg een (halve) dag de tijd om te genieten van de jacuzzi en ons eigen beautysalon. Wie wou kon zijn nagels laten lakken, een ontspannend gezichtsmasker opdoen of gewoon fijn dobberen in de jacuzzi. Natuurlijk zorgden we ook voor een hapje en een drankje om de beleving compleet te maken! Omdat voor elke leefgroep een apart moment voorzien was, bleef het heerlijk rustig en zeker niet te druk in onze Brikhof wellness.

Puur genieten

Het was ook nu weer overduidelijk dat de bewoners écht genieten van deze activiteit. Bewoner Dot gaat normaal gezien niet graag in bad. 10 minuutjes is voor haar meer dan genoeg. We waren daarom niet zeker wat ze van de jacuzzi zou vinden. Met heel wat show en uitleg hebben we toch geprobeerd om haar de jacuzzi te laten uittesten.

En wat bleek? Dot heeft een volledig uur liggen ontspannen en genieten tussen de bubbels. Ook Genevieve zagen we echt ontspannen. Ze bleef zelfs zonder ondersteuning drijven bovenop de bubbels.



De wellnessweek is zo goed meegewallen dat we al beslist hebben om hem in het najaar nog eens te herhalen! Een simpele, leuke activiteit als dit is precies waar onze bewoners plezier uithalen. En daar doe je het toch voor! Ook via deze weg een dikke merci aan Gerda om dit mogelijk te maken.

Heidi d'Exelle,
logopediste woonbuurt Brikhof





EK-gekte in Henis 3 & 4

In juni kleurden Henis 3 en Henis 4 zwart-geel-rood. Onze bewoners zijn dan ook echte EK-fans! De euforie in onze groepen was erg groot. Vooral de mannen in onze teams zorgden voor een echte voetbalsfeer.

Een echte fan

Versieren, verkleden, het hoorde er allemaal bij. Bij elke match van de Belgen genoot vooral Pascal meer en meer. Hij is dan ook een Rode Duivels-fan in hart en nieren! We raakten tot in de kwartfinale en het was aan Yolanda om de taart te betalen. We wisten toen nog niet dat we zouden verliezen van de Europese Kampioenen!

Van zwart-geel-rood naar rood-wit-groen

Met Diego hadden we gelukkig een echte Italiaan in huis en wisten we wel wat we moesten doen. Zwart-geel-rood werd rood-wit-groen, want de vrouwen wilden de mannen toch een steekje doen. Onze mannen zijn namelijk iets hevigere voetbalsupporters dan de vrouwen ...

Behalve toen Italië in de finale stond. We hadden uiteindelijk toch een kampioen in huis. De overwinning hebben we gevierd met lekkere pasta en een heerlijk stukje tiramisu. We kijken al uit naar de volgende keer!

[Team Henis 3 – 4](#)

Creëer geluksmomentjes: Kunstenroute BuSO De Wissel

Door alle coronamaatregelen werden de sociale contacten van iedereen, ook van onze leerlingen, erg aan banden gelegd. De Kunstenroute is een idee dat ontstaan is om onze leerlingen van De Wissel, de bewoners van Ter Heide, eens extra in de verf te zetten.

Ontdekt de Kunstenroute

BuSO De Wissel nodigt jou graag uit om samen met de bewoners op ontdekking te gaan naar hun talenten en creativiteit. De Kunstenroute is dan ook een ontdekkingsreis naar het 'kunnen' van onze leerlingen, ver van hun beperkingen en is intussen in campus Zonhoven terug te vinden in het snoezelbos. We hopen dat je ervan geniet!

Fijne samenwerking

Deze route zou niet tot stand kunnen komen zonder onze bijzondere samenwerking met:

- De leerlingen van de opleiding Hoeklassen van BuSO De Wissel. Deze

vijf leerlingen hebben voor ons de sokkels gemaakt in cortenstaal, waardoor de kunstwerken mooi tot hun recht kunnen komen.

- Serviceclub Rotary Zonhoven. Dankzij hun financiële steun werden de acrylaatboxen aangeschaft die ervoor zorgen dat je het kunstwerk van alle kanten kan bewonderen.
- Onze leerlingen van BuSO De Wissel, afdeling Ter Heide. Zij voorzien de kunstwerkjes die te bewonderen zijn. Soms gaat het om een samenwerking tussen verschillende leerlingen, soms is het een individueel werk.

We kijken er alvast naar uit dat jouw

appreciatie hen kan laten groeien en stralen!

[Ilse Maes,](#)
coördinator Ov1 Ter Heide, BuSO De Wissel





Een muzikale namiddag voor woonbuurt Berk-Spar

Op 10 augustus werd de sportzaal speciaal voor ons omgetoverd tot een fuifzaal. Vlaggen aan de muren, feesthoedjes op de tafels, slingers overal en natuurlijk ook een grote dansvloer waarop iedereen zijn (rolstoel)danstalent kon laten zien. Bewoners, leefgroepmedewerkers, co-sturing, MDT, ... iedereen kwam die namiddag mee feesten.

David (hoofdopvoeder Linde 4) zorgde voor een heuse dj-set! Hij kreeg voor sfeer en gezelligheid een dikke 10 en deed zelfs enkele harten van bewoners sneller slaan.

We gooiden onze dansbenen los, zongen mee uit volle borst en genoten daarna van een lekker drie-uurtje: bananenpudding met slagroom en hagelslag. Zo'n namid-

dag is zeker voor herhaling vatbaar.

Ille Dries,
ergotherapeute woonbuurt Berk-Spar & Ven



De wens van...

De bewoners van woonbuurt Brikhof delen hier graag hun wensen met jou. Ben jij of ken jij iemand die deze in vervulling kan laten gaan? Neem dan zeker contact op met de leefgroep! In december is het de beurt aan campus Tongeren. Ken jij een bewoner van woonbuurt Henisberg met een kleine of grote wens? Stuur deze dan zeker door naar de leden van de redactieraad. Samen proberen we hun wens(en) in vervulling te laten gaan!



Beats & bas

Bewoner Jo kan enorm genieten van muziek. Omdat hij blind is, gaat zijn voorkeur uit naar veel beats en bas, zodat hij de muziek niet enkel goed hoort, maar ook kan voelen. Brik 1 is daarom op zoek naar iemand die Jo wil verwennen met een speciaal optreden. Help jij ons Jo's wens waar te maken? Geef Brik 1 dan zeker een seintje op 012 26 08 51.

Lachen is gezond

De bewoners van Brik 4 houden van plezier. Ze kijken er heel erg naar uit om eens een echte clown op bezoek te krijgen in de leefgroep. Lachen met de gekke fratsen van zo'n kleurrijk figuur zien zij helemaal zitten! Ben jij of ken jij de ideale persoon hiervoor? Neem dan contact op met de leefgroep. Dat kan telefonisch op 012 26 08 54.





Naar Villa Rosa met Nicole

Op een donderdag reed ik naar Villa Rosa in Sint-Truiden met onze bewoner Nicole. We hadden een bezoekje bij mama gepland! Maar goed dat het woonzorgcentrum zo heet, want door een omleiding was ik even de weg kwijt. Tot ik inderdaad een groot roze gebouw zag.

Warm welkom

Aan het onthaal was iedereen heel vriendelijk. Ik denk dat ze allemaal op de hoogte waren dat Nicole kwam, zowel het personeel als de vrijwilligers en de cliënten. Nadat we Nicoles zus Jacqueline ontmoet hadden en onze temperatuur gemeten was, gingen we naar mama. Dat was voor Nicole al zeker drie jaar geleden, dus ik was benieuwd om mama's reactie te zien.

Woordenwaterval

We stapten vóór Jacqueline de kamer binnen en mama zei meteen: "Ahhh, Nicole!" Jacqueline kon bijna niet geloven dat mama dat zei en Nicole meteen herkende. Tijdens ons bezoek heeft ze zo veel verteld! Een heel contrast met de dag ervoor, want toen had ze geen woord gesproken.

Eerst was mama een beetje boos omdat Nicole haar geen hand wou geven. Daarna vertelde ze honderduit over een man met een 'lier' die was komen werken, een bos dat gekapt was, Mister Bean die zo grappig is en dat ze steeds ruzie maken in 'Familie' ... Jacqueline bleef maar staren naar dat vrouwtje dat zo tegen me afliep.

Ik geloof dan ook alles wat mensen met (of zonder) dementie mij vertellen.

Mooie momenten

Mama bleef heel veel naar Nicole kijken en was zichtbaar tevreden. We hebben zeker 50 foto's bekeken die in de kamer hingen en mama benoemde ze allemaal. Natuurlijk waren er ook veel van Nicole bij. Mama kende nog iedereen en wist wat er met al deze mensen gebeurd was.

Terwijl we koekjes aten, bleef Nicole naar mama kijken, lachen en even daarna gaf ze mama haar handje toch. Deze lieve, emotionele momentjes kwamen doorheen het bezoek nog vaker voor. Op een bepaald moment stak Nicole alleen haar wijsvinger uit en trok deze terug net toen mama ze wou vastnemen. Er volgde een luide lachbui door Nicole, die haar benen over elkaar gooide en naar ons keek met de ondeugendste blik ter wereld. Ze had alles zo goed door, heerlijk!

Madam

Na twee uurtjes vertrokken we terug. Mama zei me nog vlug dat de

man met de lier verder was gaan werken (zie je wel dat het waar was!) en ze vroeg om de afstandsbediening om Familie op te zetten. Ik moest ook nog ons bloempje dichterbij haar zetten. "Dat is van Nicole", zei ze me.

Ik heette tijdens die twee uurtjes 'madam', maar ik voelde me een koningin! We mochten van mama tegen niemand zeggen dat Nicole daar was geweest, want dat mocht niet volgens haar. Ik denk dat ze wel wat info had onthouden over de bezoekregeling in coronatijden.

Vanuit Jacqueline en mama volgden nog een "1 000 maal dank" aan ons allemaal om dit te doen. Ik vertelde mama ook uitdrukkelijk dat het Frieda Steyls' idee was! Dat aanvaardde ze uiteindelijk, maar Jacqueline vertelde me dat mama nog elke dag van 'madam' spreekt.

Het was een leuke uitstap. Nicole, Jacqueline, mama en madam hebben echt genoten.

Groetjes van Madam.

Rianne Caris,
hoofdopvoedster, Spar 1



Elly Massot op pensioen

In 1980 startte Elly haar Ter Heideavontuur. Ze ging van P2 naar T3, terug naar P2 en uiteindelijk landde ze in Woning 42. Na 41 jaar moet ze eindelijk niet meer vroeg uit bed, want in 2021 heeft ze haar pensioen ingezet.

*Op de P's en T's was het niet altijd kommer en kwel.
We moesten hard werken, dat wisten we wel.
Gelukkig was er veel lol en pret in het spel.*

*In 1990 kwam ze aan in Woning 42.
Samen met de oude garde startte ze iets moois op
en we dachten, dit krijgen ze nooit kapot.*

*Plots moest ze voor een jaar naar Woning 43.
Dit is ze nooit vergeten,
want dat heeft ze Walter altijd verweten.
Maar uiteindelijk kwam ze terug naar haar oude stek.
Hier zat ze op haar plek.*

*Van al dat geknutsel en geprul wordt ze nerveus,
maar het grove werk neemt ze oh zo serieus!
Voor haar geen gezever en geleuter, maar rechtdoorzee.
"Zo denk ik erover en niet anders!"
Je kreeg ons niet altijd mee.*

*Na al die jaren als hechte collega's bij elkaar,
was je ruwe bolster niet meer een bezwaar.
We wisten je eigenheid te doorgronden,
waardoor we als een hecht team bekendstonden.*

*Je kinderen en kleinkinderen zijn je grote trots,
voor hen verzet je zelfs een rots.*

*De grote afstanden houden je niet tegen.
Je trotseert hiervoor zelfs Franse, Belgische
en Zweedse wegen.*

*Nu je een zee van tijd gaat krijgen,
kan je toch eens met Noël op de moto rondrijden.
Je bent nu elke woensdag vrij,
dan ben je er voor de koffie en de markt altijd bij.
En Noël blij ... Of niet?*

*Na hard zwoegen en zweten,
mag je nu op pensioen met een gerust geweten.
Nu hoef je niet meer zo vroeg uit je bed
en lees je elke morgen op je gemak de gazet.*

*Elly, geniet van je pensioen,
niets moet, je kan nu alles op je eigen tempo doen.
We gaan je missen!*

Je collega's van Woning 42





Het ga je goed,
Hilde Put!

Lieve Hilde, daar ga je dan ... Wat ben je nu van plan? Je gaat op pensioen en nu moeten wij het zonder jou gaan doen. Je ging al een jaar over je tijd; nu moeten we je echt laten gaan. Met heel veel spijt zeggen we toch 'tot ziens' en geniet ervan!

Oogdruppels zaten altijd in je tas,
zodat je zeker kon zien of iedereen content was.
De mannen verwennen vond je fijn,
maar ze wisten ook dat ze bij jou flink moesten zijn.

Achter de computer zat je soms te zoeken,
je had het toch meer voor die goede oude boeken.
Daarom gaven wij jou regelmatig wat 'digitale' raad,
ook over hoe je best met je smartphone omgaat.
Typerend was zeker ook de aanwezigheid
van een gastendoek
en wij die regelmatig achterbleven met onleesbaar
geschrift in ons gele boek.

De kledingbonnen, die maakte jij.
Zo liepen onze mannen er altijd spic en span bij.
Ook voor de bloemetjes zorgen maakte je blij
en in poetsen en opruimen ben jij een kei.

Met Eik 3 ging je graag op pad.
Voor een uitstapje stond je dan ook op de eerste rij.
Ja, sportief dat ben jij!
Je weet, streng zie je er zeker uit,
maar samen lachen kunnen we honderduit.
Zo deelde je vaak je beste moppen,
waardoor we het lachen niet konden stoppen.
Hilde, je bent een GEWELDIGE vrouw,
klassevol, lief, empathisch en plichtsgetrouw.

Je was altijd bijzonder collegiaal, vol arbeidsvreugd
en een voorbeeld voor ons, de jeugd.
Al lachend noemden we je een oude doos,
maar je energie was zo goed als grenzeloos.

Stiekem kijken we dan ook allemaal naar jou op.
Je werkkraft is op en top.

Je hebt je leven lang hard gewerkt,
de club van de gepensioneerden is nu met jou versterkt.
Je hebt hier altijd alles gegeven.
Vanaf nu kan je grenzeloos zelf genieten van het leven.
Het enige wat jij nu nog moet doen,
is genieten van je welverdiende pensioen.

Nu kan je volop gaan fietsen,
of gewoon lekker nietsen.
Haal je cowboybotten maar van onder het stof,
een demonstratie linedance lijkt ons supertof!

Je bent een lieve oma met veel pit.
Over je kleinkinderen had je het vaak;
ze zijn dan ook je dierbaarste bezit.
Voor je kinderen en Jaak heb je nu alle tijd,
elke dag volop samen genieten, wordt nu dé prioriteit.

Wat heb je mooie Ter Heideverhalen,
mooie herinneringen om te bewaren.
Je hebt dat hier toch altijd goed gedaan,
dat je ons nu verlaat is zeker met een traan.
We hadden het niet beter gekund,
je pensioen is je zeker en vast van harte gegund.

Het gaat vreemd zijn zonder jou hier,
maar weet onze deur staat altijd op een grote kier!

Je collega's en bewoners van Eik 3

Magda(lena) Swinnen ruilt de nachtdienst in voor haar pensioen

Je welverdiende pensioen is sinds 1 juli officieel. Na 32 jaren dienst laat je Ter Heide achter je. We kennen je als een eerlijke, gevoelige collega met het hart op de juiste plaats. We zullen je missen in de nachtdienst.

Nachtraaf

'Gevoelig' mag je best letterlijk nemen, want voor jou werden speciale antiallergische handschoenen geleverd. 's Nachts werken was jouw ding, want je hebt zo goed als heel je carrière nachtdienst gedaan. Zodoende had je tijd om thuis je eigen 'free spirit' uit te bouwen en de zorg voor Richard te blijven combineren. Rolstoel-

dansen, samen met Richard, en één van je hobby's kon je blijven uitoefenen.

Omschakelingen

Je hebt ook de omschakeling van nachtdienst Linde naar nachtdienst Zonhoven en ten slotte nachtdienst Midden-Limburg meegemaakt. Van enkele mensen naar een ploeg van meer dan 20 collega's.

Het digitale gebeuren en de camera's deden hun intrede, geen fysieke rondes meer elk uur. Kortom, het was nooit saai in de nacht.

Lay-outer

Je bent bovendien de bedenker en 'medeoprichter' van de lay-out van de observatiebladen. Nachtschema's veranderen voortdurend en namen van bewoners op de observatiebladen ook, maar aan de lay-out is nog niets veranderd. Deze bladen werden ondertussen al duizenden keren afgedrukt. En zo zal het nog wel een tijdje blijven. Zo is er nog altijd een stukje van jou in Ter Heide. We hopen dat je nu nog veel kan genieten van de dagen en nachten na het Ter Heidetijdperk.

Je collega's van de nachtdienst



Recept: appel met geitenkaas en honing

Het keukenteam van Ter Heide probeert elke dag voor alle bewoners een lekkere maaltijd te voorzien. Wil jij ook de chef in jezelf naar boven halen? Doe dan inspiratie op met dit recept, rechtstreeks uit de Ter Heidekeuken.

Ingrediënten

Om van dit recept een succes te maken, heb je de volgende ingrediënten nodig:

- 2 hele appels
- 1 potje geitenkaas
- 2 eetlepels vloeibare honing
- 1 eetlepel bruine suiker



Bereiding

- Verwarm de oven voor op 175°C.
- Halveer de appel en verwijder het klokhuis.
- Vul de appel met geitenkaas en besprenkel met honing.
- Plaats circa 20 minuten in de oven.
- Kruid de appel eventueel met kaneel en een beetje bruine suiker.
- Geniet ervan!

Dit recept is heel lekker in combinatie met ontbijtspek of een pannenkoek. Voor bewoners met kauw- en slikproblemen kan de maaltijd ook homogeen glad gemixt worden. Gebruik hiervoor appelsap om een smaaksensatiebeleving te bekomen.



Door weer en wind naar de zoo

Op 18 augustus trokken we in Berg 7 met zijn allen naar de Zoo van Antwerpen. Het was een hele verhuis met bus en trein, maar uiteindelijk zijn we er geraakt. Ondanks wat pech, maakten we er samen een fantastische dag van.

Politiecontrole

We vertrokken 's morgens met mooi weer en een zacht zonnetje. Toen we de trein opstapten, zeiden we nog tegen elkaar: "Dat gaat goed meevalen vandaag." Maar toen we eindelijk uitstapten, begon het te regenen. Van de regen geraakten we de rest van de dag ook niet meer af, maar dat hield ons gelukkig niet tegen! In het centraal station hoopten we nog even op hulp van de politie bij het moeizame uitstappen, maar helaas.



We werden enkel tegengehouden voor een controle omdat de bewoners

geen mondkapjes droegen. Gelukkig konden we met onze vrijstellingen en met de nodige moeite uitgelegd krijgen waarom dat zo was.

Regen houdt ons niet tegen

In de zoo kochten we nog de laatste overgebleven paraplu voor een collega die er geen bijhad en toen kon onze dag eindelijk beginnen! Dat het regende had ook zo zijn voordelen. Er was altijd plek vrij voor ons als we een koffietje gingen drinken of een hapje gingen eten.

We zorgden dan ook voor voldoende koffiepauzes om af en toe uit de regen te ontsnappen. Lekker eten en drinken zijn voor onze gasten net zo belangrijk als de uitstap zelf!

Veel bekijks bij de apen

Ondanks het mindere weer hebben onze mannen en vrouwen er echt van genoten. Leen houdt heel erg van apen. Die waren dan ook dé grote attractie tijdens ons zoobezzoek. Leen praat er nu nog over. Zo zie je maar dat het toch een gezellige uitstap was. Ook de rest van de dieren hadden veel bekijks. Na een uitstapje naar de McDonalds kwamen we aan het eind van de dag moe maar voldaan terug aan in de leefgroep. Het was zeker voor herhaling vatbaar, maar de volgende keer misschien wel met een warm zonnetje in onze rug.

Liesbet Loyens,
leefgroepmedewerker Berg 7



Henisberg feest met zeepkistenrace en frietenfeest

Om de zomer goed in te zetten, hielden we in juni een grote (coronaproof) activiteit in campus Tongeren: een zeepkistenrace. Alle leefgroepen staken de handen uit de mouwen en toverden een originele zeepkist uit hun hoed. Van al dat racen kregen we honger, dus een lekker frietje mocht zeker niet ontbreken!

Zeepkisten bouwen

In de voormiddag konden de leefgroepen de creaties komen bezichtigen en stemmen op de mooiste zeepkist. Iedereen had er op voorhand veel werk in gestoken om zijn eigen zeepkist te ontwerpen. De gocart-onderstellen kregen we van enkele ouders en sympathisanten na een Facebookoproep. De rest werd helemaal zelf ontworpen en in elkaar geknutseld door bewoners en personeel. Tijdens de middag kwam er een frietkraam om de honger te stillen, lekker!

Medailles voor iedereen

Namiddag startte de race. Het werd een spannende wedstrijd, maar Henis 5 was uiteindelijk het snelst. Berg 2 was de origineelste, want zij maakten hun zeepkist (inclusief onderstel) volledig zelf! Daar was duidelijk veel tijd in gestoken, net als in hun Flintstonesoutfits. Berg 1 werd de pechvogel van de dag, want zij kregen helaas een platte band. Iedereen kreeg een mooie medaille voor zijn inzet en deelname. Het was een supergezellige dag voor iedereen met een leuke sfeer in de hele campus.



Myriam Sponga hangt haar schort aan de haak

5 september 1985 is een dag om even bij stil te staan. Op die dag bood Myriam Sponga zich aan bij Ter Heide. Ze was pas 26 en stortte zich met heel haar hart in haar baan. En wees eerlijk: het werd een pareltje dat Ter Heide nooit meer heeft laten gaan. In 2021 hangt ze eindelijk haar schort aan de haak en gaat ze met pensioen.

*In al die jaren heb je zoveel bewoners zien komen en gaan.
Je gaf hen veel liefde en geduld, want dat hoorde bij je baan.
Je bekommernis ging naar groot en klein, naar jong en oud
en iedereen zag: dit is de job waar ze van houdt.*

*Je was zorgzaam en alert, met iedereen begaan,
plichtsbewust, maar ook in voor plezier of een grap.
Daarom is het enorm spijtig
dat we je nu moeten laten gaan.*

*Na 36 jaar hang je eindelijk je schort aan de haak.
Het werk is hier geklaard en er wacht jou een nieuwe taak.
Die taak is genieten van je pensioen.
Je behoort nu immers tot de Ladies
die alleen nog maar tijd hebben om leuke dingen te doen!
Tijd om volop te genieten, om géén wekker meer te zetten,
om van alle weekends en feestdagen te profiteren.
En tijd om te kamperen, te breien,
om te gaan wandelen of om uitgebreid te koken.
Zelfs tijd om regelmatig een concertje mee te pikken.*

Ook tijd voor Frans en Jeroen.

Wie weet wat voor spannende dingen zij nog willen doen.



*En niet meer op tijd naar bed ... want misschien
heeft Frans wel een lekkere limoncello klaargezet?*

Maar vooral: pluk de dag!

Maak van elke dag een dag apart.

*Zodat, als je oud bent, je terug kan kijken naar mooie
herinneringen in je hart.*

Je collega's en bewoners van Spar 2



Brik 4 wuift Ingrid Paques uit

Na een carrière bij de Philips was Ingrid klaar voor een nieuwe uitdaging. Al snel maakte ze in Brik 4 haar opwachting. Ze heeft hier 17 jaar lang gepoetst met droog en nat. Nu moeten we het plots zonder haar doen, want Ingrid kan eindelijk genieten van haar pensioen.

*Als we Ingrid mogen begroeten,
weten we dat we niet zelf poetsen moeten.
's Morgens een "GOEIEMORGEN" met een gulle lach
en na een tasje koffie start haar dag.*

*'s Middags eet ze aan de toog haar 'bokes' op,
steevast vergezeld door een goei DJAT SOP.*

*Als we knoeien, roepen wij haar naam,
ook als het poortje open is blijven staan.
Maar dat werkt dus niet en is soms een ramp
als ze er niet is en al zeker niet op kamp.*

*Soms denken we: nu gaat ze iets naar ons keilen,
wanneer we lopen waar zij net heeft zitten dweilen.
Toch werd ze nooit zoou gek
en kregen we dus ook nog geen dweil in onze nek.*



*Ze heeft veel volk zien komen en gaan
en is met iedereen altijd even begaan.
Ze is ons huismoederke van een speciale soort.
Voor iedereen heeft ze wel een lief woord.*

*Wat plagen, Dot doen schrikken en ons Lily kijkt toe.
Vroeger hielp zij Ingrid poetsen, maar nu zijn ze het beiden moe.
Jimmy gaat bij haar zijn kaartjes weggooien
of probeert papier en elastiekjes te schooien.*

*Luc Appeltans brengt kleren rond; dat is zijn nieuwe baan,
anders komt hij toch maar voor haar voeten staan.
Wanneer Luc Peeters haar ziet, is hij daar,
om haar door Brik 4 te sleuren naar God weet waar.*

*Ze krijgt al eens een knuffel of een zoen,
soms is het ook gewoon om een broek toe te doen.
Wel ... Hoe moeten we het nu zonder jou doen?
Nu jij ons verlaat en vertrekt met pensioen!*

*Kan Guy nu nog binnen ... of moet hij buiten
tot onze nieuwe poetshulp het poortje weet te sluiten?
Ja, met spijt laten we je dus gaan,
ook al weet jij met kleinzoon Odin zeker wat gedaan.*

*Maar als je je toch zou vervelen, kom dan naar hier.
Je blijft voor altijd welkom in ons Brikje 4!*

*We zullen je missen, Ingrid ...
Heel veel liefs van al onze bewoners en het ganse team.*

Brik 4

Edith 50 jaar in Ter Heide

In juli was het feest in Linde 1! Op 26 juli verbleef bewoner Edith precies 50 jaar in Ter Heide. Zo'n jubileum moest natuurlijk goed gevierd worden in de leefgroep.

Ons enig meisje Edith van Linde 1 verblijft al 50 jaar in Ter Heide. Dit moesten we vieren. Ediths ouders trakteerden de hele leefgroep op een lekker aperitief met versnaperingen.

's Avonds konden we genieten van frietjes. Iedereen heeft genoten en Edith nog het meest.

Dankjewel Lea en George voor deze mooie dag!

Viviane Derhaeg,
leefgroepmedewerker Linde 1



Meer tijd voor Paul Piette

Paulke 'Poette Pie' Piette heeft ons deze zomer verlaten en geniet nu van zijn welverdiende pensioen. Na 27 mooie jaren in Ter Heide, kunnen we enkel zeggen: proficiat, Paul! En geniet er met volle teugen van!

Van student naar harde werker

Paulke werd geboren op 18 juli 1960 in Tongeren. Op 30 juni 1978 rondde hij zijn studies mechanica af. Helaas verloor Paul op 18-jarige leeftijd zijn papa veel te vroeg en dat belette hem om verder te studeren. Hij moest op jonge leeftijd zorgen dat er centjes binnenkwamen.

Paul begon te werken in de Bouw-knecht, waar hij met passie zijn werk vervulde. Na enkele andere ervaringen, begon hij een mooie carrière in Ter Heide op 26 september 1994.

27 jaar

Paul startte in campus Genk, waar hij enkele jaren later even een tussen-sprong maakte naar Hoepertingen om vervolgens weer terug te keren naar Midden-Limburg en het vervoer mee te ondersteunen. Dit heeft hij altijd met veel passie gedaan. Na 27 jaar in Ter Heide, brak eindelijk de dag aan waar hij naar uitkeek: zijn welverdiende pensioen.

Fuchsia's en radio maken

Natuurlijk heeft Paul ook een passie voor veel dingen. We denken dan onmiddellijk aan hoe hij zijn collega's met veel liefde over zijn fuchsabloemen vertelde. Hij kweekte erop los en zat zelfs in de fuchsabloemenclub. Iedereen die Paul kent, weet wat zijn groot-



ste passie is: radio maken. Dat heeft hij een hele tijd gedaan bij Radio Centraal in Hasselt. Hij monteerde daar met veel plezier non-stopprogramma's.

Teambuildingpaniek

Er is echter 1 ding dat je Paul niet moet vragen: ga eens een ladder op ... Zo zaten we eens tijdens een teambuilding op een terras in Bilzen op een verdiep. Paul zat aan de zijkant langs de glazen leuning. Toen hij plots besepte waar hij zat, brak het zweet hem uit. We hebben hem nooit zo snel in actie zien schieten als toen, maar weg was hij! Ook tijdens onze teambuilding Vespa rijden voelde hij zich niet veilig en keer-

de om. Gelukkig heeft hij dat allemaal goed gemaakt met het verzorgen van de catering tijdens onze teambuildings-activiteiten.

Mercikes hiervoor, Paul!

Mè waach!

Paul, via een goed ingelichte bron hebben we vernomen dat je nu weer wat meer tijd gaat maken om te gaan vissen, te genieten van de rustige momentjes langs het water.

Het ga je goed! Beleef nu maar veel plezier met je gezinnetje en vul zelf je vrije tijd maar in.

Je collega's van de technische dienst

OPair te koop

Wegens het vernieuwen van ons huidig rolstoelfietsenpark bieden we een OPair (elektrisch aangedreven rolstoelfiets) te koop aan. Indien je hierin geïnteresseerd bent, kan je hiervoor contact opnemen met Tony Antheunis op het nummer 0474 473 871.





Studenten UHasselt steken een handje toe

Van 30 juni tot 2 juli mochten we meer dan 40 studenten van de opleiding revalidatiewetenschappen en kinesitherapie aan de UHasselt verwelkomen in Ter Heide. Zij stonden de medewerkers van Ter Heide drie dagen lang bij tijdens de activeringsmomenten met de bewoners. Een leuke ervaring voor ons en een leerrijk traject voor de studenten.

Praktische workshops

Op 30 juni verwelkomden we de studenten van de UHasselt met een infovoormiddag. De therapeuten van Ter Heide stelden verschillende leerrijke workshops op die de leerlingen moesten voorbereiden op hun activiteiten met de bewoners. Zowel basisbejegening en veilige voeding als orthopedisch materiaal, snoezelen, ... kwamen aan bod.

Aan de slag

Eenmaal klaargestoomd, werden de leerlingen in kleine groepjes verdeeld en werd elke groep gekoppeld aan een leefgroep. De studenten stonden gedurende drie dagen in voor vijf acti-

veringsmomenten. In elke campus van Ter Heide gingen groepjes van studenten aan de slag. Oorspronkelijk waren vijf volledige dagen voorzien, maar daar stak corona een stokje voor. Toch werd het een leuke ervaring, zowel voor ons als voor de studenten.

De ervaringen

Wat vonden ze er zelf van? De verschillende groepjes omschreven hun tijd bij de bewoners als "een zeer leerrijke ervaring. Alle verwachtingen en plannen werden aan de kant gezet en de glimlach van de bewoner werd ons doel. Iedereen is ook zo anders, maar dat maakte deze ervaring net

zo dynamisch." Niet iedereen wist op voorhand precies wat hij moest verwachten: "Deze 3 dagen begonnen we met een klein hartje, maar uiteindelijk was dit wel een heel leuke en leerrijke ervaring. Elke dag leerden we de bewoners beetje bij beetje kennen, ook al waren deze dagen kort. Op het einde konden we hun (soms verborgen) lachje vaak zien, wat heel veel deugd deed."

Duizendmaal dank aan de MDT-collega's die dit verhaal hebben waargemaakt. En een dikke merci aan alle studenten die zich drie dagen lang voor onze bewoners hebben ingezet!





Woning 40 zwaait Marleen Schoemans uit

In 1975 kwam Leen het team van Ter Heide vervoegen. Van Genk stroomde ze door naar Zonhoven. In Woning 40 vond ze uiteindelijk haar plekje. Na vele jaren mag ze nu genieten van een welverdiend pensioen, maar vergeten zullen we haar niet.

De eerste jaren

Leen, als 19-jarige begon je te werken in campus Genk op 16 maart 1975. Het was een kleine, hechte groep die zeer nauw samenhang en samenwerkte. Niet moeilijk, want alles moest nog ontdekt en uitgevonden worden. Hier kon jij je volledig laten gaan. Je had ideeën genoeg en allemaal gelijkgezinde leeftijdsgenoten, want zelfs na het werk werd er onderling nog afgesproken.

Van Genk naar Zonhoven

Maar Ter Heide bleef niet stilstaan en bouwde in Zonhoven huizen voor de volwassen bewoners. Zo kwam je midden jaren 80 in het eerste huis van het Woonerf terecht: Woning 35. Weer een nieuwe uitdaging die je naar hartenlust vervulde.

Toen Ter Heide Borgloon de deuren opende, verhuisde je naar Woning 40. Ook hier stonden de mannen centraal. Je doorzettingsvermogen, ervaring, niets was je te veel. Je had ook een heel sterk karakter; discussies ging je nooit uit de weg.

Regelmatische bezoeken

Jammer genoeg werd je ziek en kon je het werk dat je zo graag deed niet meer uitvoeren. In november 2009 verliet je met pijn in het hart jouw mannen. Vergeten deden jullie elkaar wel nooit. Er waren bezoeken op regelmatige tijdstippen. De tijd vliegt en doorheen de jaren heen is Woning 40 heel sterk veranderd. We moesten afscheid nemen van meerdere bewoners en van collega's die op rust gingen. De verjonging op beide fronten



is al een tijdje ingezet. Maar nu, Leen, mag jij genieten van een welverdiend pensioen! Proficiat van de mannen en vrouwen van Huis 40!

Woning 40

We zullen je missen, Gilberte Forier!

Vanaf eind juni moesten we in Eik 1 een grote hulp missen. Onze Gilberte vertrok met pensioen! Zowel bewoners als medewerkers zagen haar graag komen, maar we gunnen haar de rust en vrije tijd van harte. Geniet ervan, Gilberte!

*Een poetsvrouw in de leefgroep heeft iedereen.
Maar zo een TOPmadam als Gilberte was er enkel in Eik 1!
Vanaf het ontbijt begon Nicola op zijn klok te kijken,
want vanaf het moment ze binnenkwam, liet hij zijn liefde blijken*

*Handje, knuffel (voor corona) en een goedmorgen ...
Door Gilberte in huis waren er veel minder zorgen.
We konden alles vragen, niets was te veel.
De kamers deed ze blinken, alsook ons bureau!*

*Nu kan je verdiend genieten van de rust.
Maar je moet nog eens langskomen, dat is een must!
Bedankt voor wat je deed en wie je bent.
Dat we je missen ... is reeds bekend!*

Eik 1



Dora blaast 63 kaarsjes uit

In Berg 1 was het deze zomer feest, want onze Dora verjaarde op 17 juli! Dat konden we niet zomaar voorbij laten gaan. We verrasten haar met een fijn feestje en een heerlijke taart. Haar 63ste verjaardag zal ze niet snel vergeten.

Meezingers

We waren al goed op tijd begonnen met de voorbereidingen, want alles moest



coronaproof georganiseerd worden. Dankzij het mooie weer konden we gezellig buiten zitten aan tafeltjes per vier. Meer plaats in de buitenlucht betekende ook meer gasten op het feestje. Ook de andere leefgroepen konden zo op een afstandje genieten van het optreden dat we voorzien hadden. De stadstroubadour van Bilzen zong vrolijke liedjes en echte meezingers als 'Vrolijke vrienden'. Iedereen heeft goed meegezongen!

Teletubbietaart

Wie Dora een beetje kent, weet dat haar favoriete Teletubbie Po is. Daarom

hadden we speciaal voor haar gezorgd voor een taart met de foto van Po erop. Daar was ze natuurlijk heel blij mee! Dora was ook aangenaam verrast dat haar vroegere stagiaire en een ex-collega waarmee ze nog geregeld op stap gaat op haar feestje waren. Die had ik goed op tijd een uitnodiging gestuurd.

Het was een superfijne dag voor Dora vol leuke verrassingen. Ik ben heel blij dat we haar op deze manier een mooie verjaardag konden bezorgen.

Josette Thijs,
leefgroepmedewerker Berg 1

Zomer in campus Zonhoven

Omwille van gekende reden was het ook dit jaar een zomer die anders verliep dan anders. Toch probeerden we er met de centrale activering een feestzomer van te maken. Tijdens de maanden juli en augustus zetten we samen met de leefgroepen steeds ons beste beentje voor om de bewoners een fijne tijd te bezorgen.

Picknicken

In juli konden alle leefgroepen genieten van een picknick: lekkere donuts, pudinkjes en heerlijke drankjes werden voorzien. Hoewel picknicken niet altijd buiten kon gebeuren door het slechte weer ging iedereen hier flexibel en creatief mee om. Berk 1 toverde zelfs de living om tot picknickplaats, inclusief bos- en vogelgeluiden.

Wafelenbak

Op 22 juli hielden we een wafelenbak ter ere van de Nationale feestdag. Want zeg nu zelf: een wafel is toch wel echt Belgisch! We bakten maar liefst 334 wafels die dan naar wens nog eens extra werden versierd met slagroom, chocoladesaus en discodip. Voor wie geen suiker mag eten, hadden we een lekker alternatief: suikervrije wafels met mascarpone room. Het was een echt smulfeestijn.

Pret in augustus

In augustus kwam elke leefgroep aan bod voor een Vlaamse kermis en een mocktailbar. Een streepje zomerse muziek en een lekker waterijsje konden hierbij dan ook niet ontbreken. De maand afsluiten deden we dan weer met een heus dessertenbuffet.

Maar dit was nog niet alles. De huijkar trok er weer opuit en paardrijden kon ook weer doorgaan. Er gingen maar liefst 4 muziekoptredens door dankzij een oproep op Facebook en er kwam niet één, maar twee keer een ijskar om ons van heerlijke ijsjes te voorzien. Op het einde van de zomer lieten we een frietkar komen. Van een afsluiter gesproken!



Alles op alles

Buiten dit aanbod, georganiseerd door de centrale activering, hebben ook de leefgroepen zelf alles op alles gezet om er een superleuke zomer van te maken. Dagtochten, barbecues, waterspelletjes, snoezeldagen, pizza-avonden ... Noem maar op! 2021 was een zomer om 'U' tegen te zeggen.

Ergotherapeuten centrale activering
campus Zonhoven



Een frisse wind in de woonkamer

De afgelopen zomers werden we steeds getraakteerd op hittegolven. Deze zomer vielen de zuiderse temperaturen helaas wat tegen. Het leek wel of de weergoden ons wilden pesten, want we hadden net geïnvesteerd in airco!



Lekker fris

De voorbije zomers was het soms echt wel puffen in de leefgroepen. We troffen al tal van maatregelen, zoals doeken over de koepels hangen, zonneluifels installeren, zonwerende folie plaatsen, ... Maar toch bleef de warmte binnenkomen.

Om het comfort voor onze bewoners en medewerkers te verhogen, werd besloten om te investeren in airco. Iedere leefgroep werd uitgerust met een airco in de leefruimte. Op die manier blijft het in deze gemeenschappelijke ruimte lekker fris. De koelte straalt via de gang ook door naar de slaapkamers, al kan de temperatuur daar toch nog wel oplopen.

Nieuwbouw

De nieuwbouwwoningen in Zonhoven waren al uitgerust met een ventila-

tie- en koelsysteem. Daardoor blijven de temperaturen in deze gebouwen steeds aangenaam. Ook de toekomstige nieuwbouwprojecten zullen met een dergelijk systeem uitgerust worden. Maar wat dan met de aircotoestellen in de leefgroepen die eerstkomend zullen verhuizen naar een nieuwbouw?

De airco's zijn geen verloren investering. Een aircotoestel kan vlot verplaatst worden naar een ander gebouw. Zodra een leefgroep verhuist naar een nieuwbouw willen we het aircotoestel recupereren en elders plaats. Op die manier kunnen we in de toekomst de ondersteunende diensten zoals administratie ook van airco voorzien. Voorlopig moeten zij het dus nog even stellen met de ventilatoren.

Stijn Vandeuren,
preventieadviseur

Afscheid van Huis 9 en Huis 10

Het lijkt nog maar gisteren dat de leefgroepen van de Oase en het Ven verhuisden naar hun nieuwe gebouwen in Zonhoven. Toch zitten ze intussen al meer dan anderhalf jaar in hun nieuwe stekje. Intussen hebben we niet stilgezeten en zijn de voorbereidingen voor fase 2 van ons masterplan al goed gevorderd. In augustus werd dat helemaal merkbaar tijdens de afbraakwerken van Huis 9 en Huis 10.

Plaatsmaken voor vernieuwing

Begin augustus werden Huis 9 en Huis 10 (het oude gebouw van Ven 4) gesloopt om ruimte te creëren voor de bouw van de nieuwe GES-woningen. Deze zullen op het volledige perceel aan de achterzijde van campus Genk gebouwd worden. Daardoor stond Huis 10 in de weg. Ook Huis 9 werd meegenomen bij de afbraakwerken.

Verwerken & verwijderen

De gebouwen werden al in augustus verwijderd in eigen aanneming omdat er toen tijd en ruimte voor was en om de kostprijs te drukken. De afbraak-

werken gebeurden niet in eigen beheer wegens gebrek aan graafkranen en andere nodige toestellen, maar ook om ervoor te zorgen dat alle afvalstoffen achteraf correct verwerkt en verwijderd konden worden. Hiervoor stelden we een sloopinventaris op met een overzicht van de verschillende materialen en hoe hiermee omgegaan moesten worden.

Verder met fase 2

Voor de afbraak hebben we maximaal materialen gerecupereerd waar mogelijk (bv. cilindersloten, omheining, brandmelders, etc.). Zo hebben we al een eerste



stap gezet richting de verdere uitwerking van fase 2 van ons masterplan.

Erwin Dilissen,
coördinator projecten logistiek



Katrien Timmers



Ik ben Katrien (41 jaar) en ben sinds juli aan het werk als ergotherapeut op de campus in Borgloon. Momenteel is dit een vervangingscontract, maar ook daarna zal ik nog enkele maanden het ergo-team in woonbuurt Brikhof versterken.

Nieuwe doelgroep

Het is wel even wennen aan de voor mij nieuwe doelgroep. Ik heb namelijk enkel werkervaring in de geestelijke gezondheidszorg. Daar was ik vooral (namelijk 15 jaar) werkzaam als woonbegeleidster in vzw Bewust (Beschut wonen uit Sint-Truiden), recent herdoopt tot vzw Vistha.

Het besef dat mijn toenmalige job steeds minder en minder aansloot bij mijn interesses, kwaliteiten en mijn opleiding als ergotherapeut heeft mij doen beslissen om op zoek te gaan naar een nieuwe uitdaging.

Ik ben blij dat ik deze stap gezet heb en

kan al vertellen dat de eerste weken in Ter Heide een heel positieve ervaring waren. En dit is ook vooral omdat ik door iedereen met open armen ben ontvangen en wegwijs ben gemaakt. Echt heel fijn!

Over mezelf

Misschien kan ik ook even wat vertellen over mezelf. Ik woon met mijn vriend Bert in Sint-Lambrechts-Herk. In mijn vrije tijd doe ik aan yoga, zwemmen en wandelen. Een tijdje geleden heb ik ook een oude hobby terug opgenomen: toneelspelen. Spijtig genoeg hebben we door de coronacrisis het toneelstuk (dat helemaal klaar was om in première te gaan) nog niet kunnen spelen. Binnenkort hervatten we de repetities en hopelijk kunnen we het nu wel tonen aan het publiek.

Katrien Timmers,
ergotherapeut woonbuurt Brikhof

Vicky Maes



Hallo, graag stel ik mij even voor. Mijn naam is Vicky Maes en op 1 juni 2021 ben ik gestart als maatschappelijk assistent in woonbuurt Oase.

Wie ben ik

Binnenkort word ik 39 jaar en samen met mijn echtgenoot en 2 tienerzonen woon ik in het Maaslandse Neeroeteren. Met onze 2 teckels doorkruisen we graag de bossen of ontdekken we nieuwe wandelwegen. Daarnaast geniet ik ook ten volle van onze gezellige gezinsuitstapjes, een lekker etentje of eens gewoon eventjes niets doen. Verder speel ik cello, lees ik graag een boek, ga ik geregeld lopen met vriendinnen en onlangs ben ik gestart met tennislessen.

Nieuwe uitdaging

Voorheen was ik 10 jaar werkzaam op een sociaal secretariaat en 7 jaar geleden ben ik overgestapt naar de personeelsdienst van een gelijkaardige voorziening. Omdat ik een

nieuwe weg wilde inslaan, heb ik 2 jaar geleden de stap gezet naar de sociale dienst om te proeven van en kennis te maken met deze job. Al snel werd duidelijk dat ik de juiste keuze gemaakt had!

Wegens gebrek aan vaste uren in de betreffende voorziening heb ik mijn kans gewaagd bij Ter Heide en deze nieuwe uitdaging met beide handen aangenomen.

Vooruitzichten

Vanaf dag 1 werd ik met open armen en veel enthousiasme onthaald en ben ik verheugd om deel te mogen uitmaken van dit gemotiveerde team. Ik kijk er alvast naar uit om ieder van jullie te ontmoeten en samen met de collega's onze kinderen en ouders de best mogelijke ondersteuning te bieden en hen een mooie tijd en toekomst te bezorgen binnen Ter Heide.

Vicky Maes,
maatschappelijk werker woonbuurt Oase

Berg 1 viert feest

In Berg 1 was het deze zomer groot feest, want bewoners Mie en Liliane werden allebei 70 dit jaar! Bij die nieuwe voordeur hoorde natuurlijk ook bijpassende feestjes. Liliane werd al in juni gevierd, Mie was in augustus aan de beurt. Wees er maar zeker van dat beide dames genoten hebben van hun speciale dag!

IJstaart en kammen

Onze Liliane is gek van "crème glace". Een lekkere ijstaart mocht dan ook niet ontbreken op haar verjaardagsfeestje! Op de tonen van



haar favoriete Franse chansons vierden we 22 juni gezellig samen op ons terras. Pennen, kammen en zakdoeken moet Liliane alle dagen bij zich hebben. Natuurlijk zorgden we ervoor dat die items ook tussen haar cadeaus opdoken.

Op en top genieten

Voor Mies verjaardag gingen we all-in. 26 augustus was een mooie dag samen met haar broer en schoonzus. We hebben gebarbecued en nadien genoten van lekkere gâteau en taart. Mie mocht verschillende cadeautjes uitpakken waarmee ze nadien haar kamer gezellig kon aankleden.



Iedereen heeft genoten van de mooie dag en het leuke feestje.

Nieuwsgierige neus

In deze editie van Ter Heide nieuws stelt Peter Vermeulen, hoofdopvoeder Linde 5, zijn nieuwsgierige neusvragen aan Cynthia Gilissen, administratief medewerker campusondersteuning Borgloon. In het decembernummer zal Cynthia op haar beurt enkele vragen stellen aan een andere collega.

Peter: Hoe lang werk je al in Ter Heide en hoe ben je hier terechtgekomen?

Cynthia: Ik werk sedert april 2000 in Ter Heide. Ik ben begonnen bij de personeelsdienst, maar ben nu al sinds 2001 lid van dienst secretariaat.

Peter: Hoe ziet je takenpakket eruit nu je ook regelmatig permanentie doet in het onthaal van campus Genk?

Cynthia: Ons takenpakket is zo al zeer gevarieerd, maar nu is het nog gevarieerder. Ons team bestaat uit 4 personen: Christel, Leon en ikzelf werken zowel centraal als decentraal. Riana werkt centraal en bij

de personeelsdienst. Ons takenpakket is hoofdzakelijk administratieve ondersteuning van alle diensten, telefonie, ... Wij zijn eigenlijk de dienst waar iedereen terecht kan met al zijn vragen en wij proberen altijd het gepaste antwoord te vinden.

Peter: Heb je ook een goed contact met de bewoners?

Cynthia: Ja, zowel in Genk als in Borgloon zie ik de bewoners regelmatig. Uiteraard ken ik de bewoners van Borgloon, met zoveel dienstjaren op de teller, wel héél goed. Ik heb dan ook al vele bijnamen gekregen: Itia, Carmén, ... Met mijn dorpsgenoot Gino haal ik al eens een grapje uit met de opvoedsters. Dan moet kunnen hé.

Peter: Is er iets waarvan je na de werkuren echt kan ontspannen?

Cynthia: De meeste collega's die me goed kennen, weten dat ik een hevige supporter ben van de Rouches (Standard). Ik ga al jaar en dag zowel alle uit- als thuiswedstrijden kijken. Ook ben ik vaak aan het rondrijden met de kids. Of dat ook onder de noemer hobby valt ...? Maar dat is de hobby van alle ouders, toch?

Peter: Wat vind je het fijnst aan je job?

Cynthia: De afwisseling en het contact dat je hebt met iedereen: personeel, bewoners, ouders, externen, ...



Stico zorgt voor zevende paard in Ter Heide

Vrijwilliger Jan Stienaers (Stico) wordt dit jaar 90 en zet zich nog steeds in voor Ter Heide. Hij schonk ons dit jaar voor de 7de keer in de geschiedenis van Ter Heide een paard. Dankzij een leuke wedstrijd kreeg het een naam die past bij zijn schenker.

Huifkartochten

Al sinds 1985 rijdt Stico met de huifkar in Ter Heide. Aangezien zijn zoon Johan (†) in Ter Heide verbleef, is Jan al jarenlang betrokken bij onze organisatie. Twee keer per week kwam hij met zijn Friese paarden naar Ter Heide om tochten te maken met onze bewoners. Alle bewoners kennen Stico en genoten met hem van de vele tochten in de huifkar.

7 paarden

Later werden er paarden in Ter Heide gestald om te gebruiken voor in de koets, onder het zadel, hippotherapie enzovoort. Deze paarden werden door Stico gesponsord en intussen zorgde hij voor de zevende keer in de 50-jarige geschiedenis van Ter Heide voor een nieuw paard.



Een nieuwe naam

Wist je dat dit paard intussen ook een leuke naam kreeg? Alle leefgroe-

pen van campus Zonhoven kregen de kans om een naam in te sturen voor het paard. De voorstellen waren:

Rory, Chico, Bassie, Zorro en Maurice. 110 personen brachten nadien hun stem uit. De naam Chico won met maar liefst 34,3 % van de stemmen! Berk 3 kreeg als beloning voor hun winnende naam een lekkere prijs: paaseitjes!

ST = CH

Stico zelf was voor Berk 3 de inspiratie voor de naam. Als je 'ST' in Stico vervangt door 'CH', krijg je namelijk Chico! Nu weet je dus hoe je ons nieuwe paard voortaan mag noemen. We zijn allemaal heel blij met deze nieuwe aanwinst! Namens Ter Heide en alle bewoners: bedankt, papa Stico!



Nele Vanderlocht,
leefgroepmedewerker activering Zonhoven

Ille Dries,
ergotherapeut woonbuurt Berk-Spar & Ven



Calluna Team fietst de abdijentocht voor Ter Heide

Midden augustus stapten 8 mountainbikers van het Calluna Team terug in de pedalen voor Ter Heide. Dit jaar kozen ze voor een meerdaagse fietstocht in eigen land. De tocht voerde hen langs een vijftal prachtige abdijen in Vlaanderen en Wallonië. Het doel van deze abdijentocht? Voldoende geld inzamelen om een elektrische rolstoelfiets aan te kopen voor onze bewoners.

In de startblokken

Op een vroege maandagochtend begonnen de mountainbikers hun tocht aan de feestzaal van Ter Heide Zonhoven. Na een goed ontbijt was iedereen opgeladen en klaar om eraan te beginnen. Het wisselvallige weer dat voorspeld werd, kon de pret niet bederven. Helaas bleek na de eerste (regenachtige) 45 kilometer dat de abdij van Achel gesloten was. Dan maar verder naar de eindbestemming zo'n 27 kilometer verderop en morgen meer geluk!

Hup met de beentjes

De volgende dag bracht de fietstocht hen na 90 km via Westmalle naar Heist-op-den-Berg. Dag twee bewees dat een fietstocht in de stromende regen toch wel een domper kan zetten op de fietsvreugde, maar met een duidelijk doel voor ogen fietsten de Callunamannen voort. Dag drie beloofde beter weer en een mooie off-road tocht via het Zoniënwoud naar Waterloo.

Op dag vier stond een moeilijke rit op het programma: ongeveer 100 kilometer, meer dan 830 hoogtemeters en een moeilijkheidsgraad van 8 op 10. Eerst wat bandenpech verhelpen en dan met wat vertraging in het zadel.

Met een beetje regen tijdens de laatste kilometers kwamen de mountainbikers veilig aan in Chimay. In het vooruitzicht stond de tocht van morgen: de koninginnenrit van meer dan 110 kilometer en bijna 1 800 hoogtemeters.

De koninginnenrit

De koninginnenrit bleek niet enkel voor de benen een inspanning, maar ook voor de gps. De groep besloot zich op te splitsen en beleefde elk zijn eigen avonturen onderweg naar Florenville.

De volgende dag was gelukkig een rustdag en een dag om de fietsen te herstellen, want die hadden ook afgezien na de tocht van de vorige dag. Dag zeven bracht de Callunamannen van Florenville naar Restaigne langs een avontuurlijk parcours dat de eerste en laatste val van de tocht op zijn geweten had. Gelukkig kon de mooie B&B als eindbestemming veel goedmaken en kon de gevelde fietser de dag erna mee met het volgbusje.

De laatste loodjes

De voorlaatste dag stond de befaamde muur van Hoei op het programma. Een stevige rit met meer dan 1 000 hoogtemeters. Toch bracht iedereen deze tot een goed einde. Op dag 8 begon de terugrit naar Ter Heide. Na een kleine omweg langs 'Fietsen door het water' reden alle Callunamannen samen het terrein van Ter Heide Zonhoven op. Familie, vrienden, een delegatie van Ter Heide en een bandje stonden hen feestelijk op te wachten. Na 719 km, 6 673 hoogtemeters en



44 uur en 5 minuten op de mountainbike zat de Abdijentocht er eindelijk op. Op die inspanning kunnen we enkel trots zijn!



Al enkele jaren neemt Ter Heide deel aan de crowdfundingactie van G-Sport Vlaanderen. Samen met de leden van het Calluna Team zorgden we er zo voor dat er verschillende nieuwe elektrische rolstoelfietsen werden aangekocht. Ook dit jaar zijn we weer van de partij. We zetten ons in 2021 in voor een nieuwe elektrische Opairfiets, een upgrade van een bestaande fiets én materialen voor de hippotherapie. Help jij ons doel waarmaken?

Fietsen voor inclusie

Ter Heide zet graag G-sporters in beweging. Zo is fietsen voor ons een belangrijke tool voor inclusie. We trek-

elektrische Opairfiets en een eigen fiets upgraden met een nieuwe motor en batterijsysteem.

Paardensport

Maar Ter Heide is meer dan fietsen alleen. We hebben een lange geschiedenis wat betreft paardensport. Al jaren wordt er met de huifkar gereden, leren we bewoners paardrijden en laten we hen genieten van de omgang met deze prachtige dieren. In campus Zonhoven bouwden we centraal een nieuwe paardenstal en paddock. Twee medewerkers ontfermen zich samen met enkele vrijwilligers over de paarden en hun ruiters. Paardrijden? Mooi! Maar natuurlijk moet je mensen ook op het paard kunnen zetten. En daarvoor willen we investeren in een tillift, aangevuld met allerlei spel materiaal voor de hippotherapie van onze bewoners.

fundingsproject dat zijn doel haalt. Ons streefbedrag dit jaar is € 7 825. Een hele boterham, maar alle kleine beetjes helpen! Wil jij ons project steunen? Neem dan een kijkje op www.gsportvlaanderen.be/campagne/ter-heide-genk of doe een vrije bijdrage op het rekeningnummer van het Calluna Team met de vermelding 'ActieG-SportVlaanderen2021'. Storten kan op BE69 7360 4645 4778. Ook onze nestkastjesactie loopt nog steeds verder om geld in te zamelen voor dit project.

Men zegge het voort: praat erover met je vrienden en familie of deel onze actie op sociale media. Samen kunnen we iets betekenen voor onze bewoners! Indien je meer informatie wenst over dit project kan je steeds contact opnemen met activeringscoördinator Tony Antheunis (0474/473871).

Tony Antheunis,
activeringscoördinator campus Zonhoven



ken al jaren de kaart van het fietsen. Daarom willen we dit jaar ons fietsenpark uitbreiden met één nieuwe

Hoe werkt het?

G-Sport Vlaanderen verdubbelt het ingezamelde bedrag voor elk crowd-

Ruitertornooi ten voordele van Ter Heide

Door de coronapandemie is het ruitertornooi dat vorig jaar was gepland afgelast. Na 2 testwedstrijden, vorig jaar in augustus en dit jaar in mei, kwam er groen licht om terug grotere evenementen te laten doorgaan. Op 29 augustus was het eindelijk zover: de Landelijke rijvereniging Pegasus Houthalen organiseerde terug een ruitertornooi ten voordele van Ter Heide.

Grote opkomst

De organisatie gebeurde door voorzitter Guido Vangelooven en secretaris Robert Vandeput. Ditmaal vond het tornooi plaats op een andere locatie: Manege Boscherhof in Zutendaal. Het was de laatste wedstrijd voor de kampioenschappen, dus we konden rekenen op een groot aantal deelnemers, zowel in de dressuur (161 deelnemers) als het springen (180 deelnemers). De wedstrijden begonnen om 9.00 uur en de laatste eindigde om 18.00 uur.

Nieuw was ook de G-werking die we konden toevoegen aan de startlijst. In

dit olympisch jaar hebben we ook heel wat prominenten mogen ontvangen op de wedstrijd: Boudewijn Schepers (voorzitter Belgisch stamboek) en Eddy Schuurmans (voorzitter van de dressuurhengstencommissie). Vanuit Ter Heide mochten we o.a. directeur Paul Geypen, Nicole Vanempten en Rik Spaepen verwelkomen.

Van Genk naar Zonhoven

De kille zomerdag heeft niets afgedaan aan de feestelijke sfeer van de organisatie. Op het mooie terras was er geen stoel meer vrij en de deelnemers werden dan ook met enthousi-

asme aangemoedigd. De motivatie voor de deelnemers was er zeker omdat er mooie naturaprijzen waren te verdienen, samen met de medailles. Het bestuur van LRV Pegasus Houthalen zal na de deelname aan de kampioenschappen naar Ter Heide komen om een cheque te overhandigen, zodat de bewoners aan hippotherapie kunnen blijven doen. Hopelijk blijft alles goed en kunnen we deze traditie die al 40 jaar bestaat blijven verderzetten.

Robert Vandeput,
secretaris LRV Pegasus Houthalen



Marlou Dranken steunt Ter Heide via Bubbelboxen

Marlou organiseert al jaren de Marlou'se biercarrousel. Met deze goede doelenactie steunen ze verschillende organisaties, waaronder Ter Heide. Door corona moesten ze dit jaar een creatieve draai geven aan de gekende biercarrousel. Dankzij Bubbelboxen konden ze er toch voor zorgen dat ook Ter Heide een financieel duwtje in de rug kreeg.

De Marlou'se biercarrousel werd al verschillende keren uitgesteld door de coronapandemie. Maar uitstel betekent geen afstel.

Bierliefhebbers konden dit jaar genieten van een Marlou'se Bubbelbox met een selectie van lekkere Belgische bieren. Daar werden er maar liefst 400 van verkocht.

Met de opbrengst van deze mooie actie steunde Marlou Een Hart voor

Limburg, Mediclowns, Intesa en Ter Heide.

Zo werd de jaarlijkse goede doelenactie toch een groot succes, zelfs al stak ze dit jaar in een ander jasje.

Heel erg bedankt aan iedereen bij Marlou Dranken om Ter Heide op een creatieve manier een duwtje in de rug te geven!



Een ontsnappingsruimte voor Huis 7

Voor de bewoners van Huis 7 is het belangrijk om zich te kunnen afzonderen in een 'ontsnappingsruimte'. Om de mogelijkheden hiervoor te verbeteren, wilden we een bestaande ruimte herinrichten en aantrekkelijker maken als ontsnappingsruimte. Dankzij verschillende sponsors kon dit project intussen succesvol afgerond worden.

Oud naar nieuw

Voordien konden we de bewoners in Huis 7 enkel losse materialen aanbieden in de oude ontsnappingsruimte. Sommige bewoners manipuleerden

dit materiaal weinig, maar kunnen wel echt genieten van televisie kijken of snoezelementen. Om hen hierin tegemoet te komen, wilden we een vestiaire ombouwen tot een gezellig rusthoekje met tv en ook snoezelmateriaal voorzien in de ruimte. Op deze manier kunnen de bewoners gemakkelijker tot rust komen en ontspannen op een leuke manier.

Handen uit de mouwen

Verschillende ouders en medewerkers zetten zich in om geld in te zamelen voor dit doel. Volleybalclub VC Tops uit As steunt Huis 7 al verschillende jaren. In niet-coronatijden organiseren ze elk jaar een volleybaltornooi waarmee

ze al verschillende malen Huis 7 steunden. Ook voor dit project konden we weer op hen rekenen.

Ook de mama van bewoner Kenta heeft zich actief ingezet om sponsoring te zoeken voor de ontsnappingsruimte. Van verschillende ouders, kennissen en sympathisanten mochten we steun ontvangen. De man van leefgroepmedewerker Katrijn runde bovendien samen met zijn vrienden groep tijdens de carnavalsperiode pop-up café 'De Ster' in Lanaken. Met de opbrengst steunden ze lokale initiatieven, waaronder Huis 7.

Dankbaar

Dankzij al deze sponsors kon de ontsnappingsruimte in Huis 7 een tijdje geleden gerealiseerd worden. Het werd een aantrekkelijk compartimentje waar de kinderen zeer tevreden over zijn. Heel erg bedankt aan iedereen die zich hiervoor heeft ingezet!



Huis 7

Moederdagactie voor Ter Heide

De dames van serviceclub Inner Wheel steunen elk jaar heel wat goede doelen. Dit jaar organiseerden ze een moederdagactie ten voordele van Ter Heide. Dankzij deze actie kan in Huis 5 een valbodem geplaatst worden in een buitencompartment.

Hortensia's voor moederdag

In de periode voor moederdag verkocht Inner Wheel Genk hortensia's met bijpassende bloempot. Met de opbrengst hiervan wilden ze dit jaar Ter Heide steunen. Op 29 juni kwamen enkele leden van de organisatie de opbrengst van hun actie bekendmaken in campus Genk. Dankzij hun steun kan een mooi project gerealiseerd worden in leefgroep Huis 5.

Veilig schommelen

De bewoners van Huis 5 kunnen gebruikmaken van een buitencompartment met een grote schommel waar momenteel valtegels onder geplaatst zijn. Deze moeten zorgen voor een veilige buiten-

omgeving. Helaas zijn deze tegels niet meer geschikt voor de GES-doelgroep. Enkele bewoners slagen er toch in om de tegels uit de ondergrond te trekken of ze gedeeltelijk te beschadigen, waardoor ze niet meer voldoen. Dankzij de schenking van Inner Wheel Genk kan in dit buitencompartment een valbodem geplaatst worden. Dit is een rubberen gietvloer bodem die in één geheel gegoten wordt en voldoende



de sterk is, waardoor het niet mogelijk is om er kleine elementen uit te halen. Zo kunnen de bewoners veilig blijven schommelen.

Josy op de boekenmarkt

Op het Zomerweekend van Radio 2 passeert de melding van Dirk Roefflaer dat in Tongeren een Boekenmarkt plaatsvindt in het Begijnhof, zoals elk jaar op de tweede zondag van augustus. Namiddag zou de kans op regen weer toenemen, dus vertrek ik tegen tien. De parkings staan zo goed als vol.

In Remersdaal

In de benedenstad, zoals dat nu heet, is het niet over de koppen lopen. In één van de eerste standjes trekt een dichtbundel mijn aandacht: 'In Remersdaal'. Laat nu uitgerekend daar mijn vader overleden zijn, 63 jaar geleden. Ik loop verder langs de tientallen standjes.

Gezel in hart en nieren

Tongeren en Borgloon worden al naast elkaar in beeld gebracht. Op de Wallen is het drukker voor de antiek. Net voor de parking sla ik nog een praatje met Josy Deckers. Ik koop zijn nieuwe boek 'Van krijgsgevangene tot rondewinnaar'. Precies 100 jaar geleden won Victor Lenaers immers de Tour de France. "De op-

brengst van heel de verkoop gaat naar Ter Heide", hoor ik hem nog tegen een volgende klant zeggen. Onze Gezellen blijven onze grootste

ambassadeurs, denk ik bij mezelf.

[Guido Massonnet,](#)
gepensioneerd medewerker



De 'Groote' Verhuis

"Mijn zoon gaat naar een andere kamer verhuizen." Dat zegt men terloops als het gaat over een student op kot, gewoon om te weten waar je hem kan vinden. Als een moeder dat zegt over haar zoon in een voorziening, dan betekent dat soms een onderneming die gemakkelijk vier maanden in beslag neemt.

Op eieren lopen

Wim is 46, is heel gevoelig voor geuren, zeer alert voor alles wat rond hem gebeurt maar kan dat allemaal niet onder woorden brengen. "Daarbij heeft hij nog een serieuze verstandelijke beperking, leeft als een kind van 3 of 4 jaar en hij heeft autisme", zegt Bethy, zijn moeder.

"Dat was genoeg om te panikeren toen ze spraken over verhuizen. Het was maar gewoon naar een gelijkaardige kamer in een andere gang, maar ik weet hoe het thuis is. Als wij tijdens de week iets van plaats wisselen, zal hij tijdens het weekend blijven aanwijzen en aandringen om dat terug te zetten. Zo niet zal hij heel angstig worden, van alles vernielen en bijna onhandelbaar worden. Wim kan heel weinig prikkels verdragen, dus geen drukte, zeker geen verandering. Hij moet zich veilig voelen en alles onder controle hebben. En dat is heel extreem! Het is op eieren lopen."



Stap voor stap

"Met heel veel voorbereiding hebben ze ons stap voor stap in dat verhuisverhaal meegenomen. Alles samen overwogen, uitgelegd en overtuigd. Dan, om te beginnen, met de rolstoel eens tot in die andere gang wandelen, de geur van de nieuwe kamer verkennen en daar ook al eens een kine- of zuurstofbehandeling krijgen. De inrichting van de kamer veranderde slechts stukje bij beetje, heel traag en altijd met veel uitleg. Want Wim verstaat wel veel."

"Bij iedere stap was de angst of hij het zou aankunnen bij mij groter dan bij hem. Als je weet dat ik in het ziekenhuis tot in de operatiezaal de hele tijd bij hem blijf, dan weet je hoe erg het is. Ik wil vooral dat hij niet angstig wordt en daardoor ongewild onhandelbaar. Ik wil dat hij zich veilig weet, dat hij zich goed voelt."

Vertrouwen winnen

Na vier maanden zit Wim nu rustig op zijn vaste plaats in de living en observeert alles vanuit zijn rolstoel. De nieuwe kamer met aangepaste infrastructuur is 'zijn' kamer geworden. "Hier hebben nog wel andere factoren ervoor gezorgd dat het zo lang geduurd heeft," zegt zorgcoördinator Evi, "maar we nemen wel altijd onze tijd als we een verhuis overwegen".

"Ouders kunnen hun kind beter inschatten. Het is bijna een instinctief aanvoelen van wat haalbaar is. Zij hebben ook jaren ervaring, dus moeten wij



samen zoeken hoe we dat traject zullen afleggen. Het is niet vanzelfsprekend om ouders ervan te overtuigen dat het nuttig of nodig is en dat het zeker een verbetering moet en zal zijn voor hun kind."

"Voor een verhuis naar een andere leefgroep hebben ouders nóg meer angst. En dat is normaal. Dat is voor hun kind of ze in een nieuw gezin gaan wonen. Dus proberen wij met het hele team dat vertrouwen te winnen, die overgang zo geleidelijk mogelijk te maken. Want de kleinste veranderingen kunnen een enorme impact hebben. Dat hebben wij bij Wim gezien. Als er een wissel is naar een ander huis, dan wordt er uitvoerig uitleg gegeven aan het nieuwe team en gaat een begeleider van het oude huis een tijdje mee naar de nieuwe woning. Het zal natuurlijk altijd een beetje wennen zijn, maar dat houden we goed in de gaten. Na een halfjaar volgt dan een uitvoerige evaluatie met een tevredenheidsonderzoek en een nieuw handelingsplan. Verhuizen is hier inderdaad een hele onderneming."

Opgetekend door Rita Jaenen

Spreadstand

Er wordt weer gepraat, gedacht en geschreven over 'zorgkwaliteit'. Iedere voorziening heeft wel een kwaliteits-handboek en dat zal zijn dienst zeker bewezen hebben. Maar het dateert van mei 2012. Dus denkt men in hogere regionen aan 'nieuw' en 'anders'. Dat boek ligt en moet 'ter inzage' liggen voor de gebruikers in iedere voorziening. Dus ben ik eens gaan kijken. En ... verrassing: "Zolang ik hier werk ben jij de eerste die dat vraagt", kreeg ik als antwoord van iemand met toch al jarenlange dienst. Dat zal wel, dacht ik, hoofdstukken, bladzijden met: missie, visie, waarden, doelstellingen, strategie en geschreven referentiekader, kwaliteitssysteem, zelfevaluatie en dat allemaal nog eens onderverdeeld in. Allemaal procedures, regels, afspraken, allemaal nuttig om 'beroep op te doen' als je denkt dat er ergens buiten de lijntjes gekleurd wordt. Woorden, woorden zo veelbelovend over zorg en kwaliteit, zo allesomvattend en toch ... In het hoofdstuk 'missie' las ik wel: 'biedt warme en liefdevolle professionele ondersteuning op maat'. Maar dat is een zéér algemene en knopte samenvatting van waar ik aan denk als

ik overloop wat mijn dochter van opstaan tot slapengaan allemaal ervaart aan geluiden, woorden, emoties, handelingen, plezier, ongemak, verveling, enthousiasme, pijn hebben of goed voelen. Al de andere bladzijden in dat boek zie ik dan als een 'woordenlawine' met, hoop ik, als doel toch te eindigen als een klein, bruikbaar, aangenaam sneeuwballetje in de handen van onze kinderen.

Is dat een verkeerde beeldspraak? Ja, natuurlijk, want in realiteit zijn het die heel kleine sneeuwbolletjes die het begin zijn van de lawine.

Dan veranderen we dat: we draaien het kwaliteitsverhaal om. Is misschien nog niet zo'n gek idee: eerst het sneeuwballetje en dan de woordenlawine. Of tenminste de aandacht voor ...

Het doet me denken aan mijn eerste verslag van de bewindvoering over mijn dochter, begin dit jaar. Met begrip voor de onervaren ouders kreeg ik in mijn kanton een 'lijst met vragen'. Acht bladzijden over de goederen, twee bladzijden 'bewindvoering over de persoon'. Nog iets om om te draaien, zeker! Of eerder en beter, dichter bij mekaar te brengen. Want het lijken

wel twee aparte werelden met toch maar één bedoeling: zorg.

De voorwaarden tot zorg, de omkadering, kan duidelijker vastgelegd en omschreven worden. Dat is wel makkelijker. Maar het middelpunt van die omkadering, de zorgkwaliteit voor de persoon, die is als water. Die 'kwaliteit' is in elke omstandigheid, op ieder ogenblik, voor iedere persoon anders. Die beschrijf je soms in grote maar ook heel dikwijls in kleine lettertjes die je zelfs al eens moet uitgommen en overschrijven.

Waarom denk ik hier nu allemaal aan? Omdat één zin in zo'n adviestekst tot voorbereiding van een nieuw kwaliteitsdecreet in mijn hoofd is blijven hangen: **"... een omslag maken in het denken over kwaliteit, meer inzetten op de impact van wat we doen."**

R. Moeilijkmens



Op de motor met Geoffrey

Helaas kon de motorrun in 2021 nog niet van start gaan zoals we zouden willen. Het blijft toch nog altijd een beetje voorzichtig zijn in coronatijden. Jammer, want dit is voor veel bewoners een superleuke activiteit waar ze echt naar uitkijken. Daarom gingen we in Berg 6 toch op zoek naar een mooi alternatief voor Geoffrey.

Geoffrey kijkt ieder jaar écht uit naar de motorrun. We wilden hem daarom niet teleurstellen toen de motorrun wegens omstandigheden werd afgelast. Samen met het team gingen we op zoek naar een goed alternatief. Dankzij vrijwilliger Willy Steegmans zijn we er dit jaar in geslaagd om een mini-motorrun op maat te organiseren. Op zaterdag 11 septem-

ber was Geoffrey dolgelukkig toen hij Willy zag.

Met ons drietjes gingen we op tocht richting rivier de Voer. In Val-Dieu maakten we een gezellige tussenstop en gingen we iets drinken. Want ook dat hoort erbij voor onze Geoffrey. Na een heerlijk vieruurtje reden we terug richting Tongeren. Moe, maar voldaan was het voor Geof-

frey een meer dan geslaagde namiddag. Ik wil dan ook nog eens alle vrijwilligers in de bloemetjes zetten die de motorrun telkens mogelijk maken voor onze bewoners. Het plezier dat ze hieraan beleven, is prachtig om te zien.

Sabine Moermans,
hoofdopvoeder Berg 6



In gesprek gaan met elkaar

Beste ouders, in de eerste jaarhelft vergaderde de Gebruikersraad 4 keer. Er ging – onder andere – heel wat aandacht naar de reorganisatie van Ter Heide. Ook de was van de kleding kwam aan bod.

Reorganisatie maakt woonbuurtoverleg meer dan ooit nodig

Ter Heide reorganiseert: de woonbuurten en de leefgroepen krijgen veel meer autonomie en worden zelforganiserend. Hiërarchische tussenniveaus verdwijnen. Voor iedere 2 hoofdopvoeders komt er gemiddeld 1 teamcoach in de plaats, met gewijzigde taakhoud. Er verandert dus wel wat in de onmiddellijke omgeving van ons kind.

In woonbuurten met veel autonomie is lokaal ouderoverleg belangrijker dan ooit. Waar dat overleg nog niet bestond, wordt het vanaf september opgestart. Hoe dat gebeurt en wat wordt besproken, hangt van de woonbuurt af. Het belangrijkste is dat we regelmatig in gesprek gaan met onze 'tweede familie': de leefgroepmedewerkers.

Ieder van ons heeft vast wel voorstellen om het leven van ons kind of onze broer/zus in Ter Heide beter en aangenamer te maken. De leefgroepmedewerkers hebben ongetwijfeld ook hun bekommernissen en ideeën. Laat ons daar op regelmatige basis in groep van gedachten over wisselen, in een open en opbouwende sfeer. Het gaat over hoe wij samen met de medewerkers de beste zorg en bezigheid kunnen geven aan ons familielid. Hun welzijn komt niet vanzelf. Daarom een warme op-

roep om deel te nemen aan dit overleg!

Een goed gesprek met Gaverland

Niet alles is nieuw. Er wordt al 50 jaar gewassen in Ter Heide, eerst door Ter Heide zelf, daarna door de firma Gaverland. In heel die lange periode hoorden we – met een zekere regelmaat – bedenkingen. Wat mogen ouders verwachten en wat wordt van hen verwacht? We gingen daarover rechtstreeks in gesprek met de directeur van Gaverland.

Hij lichtte toe hoe het wasproces verloopt en gaf aan hoe de 'drie waspartners', nl. Gaverland, de medewerkers van Ter Heide en de ouders, kunnen samenwerken voor een bevredigend wasresultaat. Ieder moet zijn rol opnemen en overleggen met de anderen waar nodig. Gaverland wast industrieel. Dat is niet hetzelfde als thuis wassen en strijken; de kleding verslijt iets sneller.

Voor de ouders betekent dat onder meer geschikte kleding kopen. Niet altijd makkelijk vermits de kledingproducenten steeds voorzichtiger worden met hun wasvoorschriften. Enkele vuistregels: kleding wasbaar op 40°C of meer, liefst wit ondergoed zonder elastaan, minder dan 30 % wol, ... Ook belangrijk: maak afspraken met de leefgroepmedewerkers over hoe

vaak wordt gewassen. De directeur gaf ook aan wat Gaverland doet als er iets fout gaat.

Meldpunt was

Als er een probleem is, meld het dan systematisch aan Heidi Punie (tel.: 011 49 14 10, e-mail: heidi.punie@terheide.be). Enkel zo kan ieder van de drie partners bijdragen tot een oplossing. Melden is ook belangrijk met het oog op de vierjaarlijkse uitbesteding van het wascontract. Zonder meldingen kunnen we niet goed beoordelen of de kwaliteit van Gaverland voldoende is.

Wasvoorschriften op komst

Ter Heide zal op basis van ons gesprek de tips en aanbevelingen voor de wasserij, het personeel en de ouders samenvatten en rondsturen. Tot slot: tijdens dat gesprek hoorden we ook tevreden ouders. Dat willen we voor iedereen bereiken.

Voorzitters van de Gebruikersraad:

- Christel Vallé:
gebruikersraad.oaseth@telenet.be
- Peter Hendriks:
Peter.Hendriks@SABIC.com
- Herwig Vaes:
Herwig.vaes@kuleuven



Film in de kijker: Mijn kleine grote broer

De kortfilm *Mijn kleine grote broer* volgt de 12-jarige Fien, die het zusje is van een grote broer met een verstandelijke beperking. Ze vindt het niet altijd gemakkelijk dat haar broer soms 'rare' dingen doet en anders is dan andere broers of zussen. Toch leert ze gaandeweg accepteren dat ze niet zonder Luuk kan en dat anders zijn ook oké is. De Nederlandse kinderfilm probeert via het verhaal van Fien inkijk te geven in het leven van een broer of zus van iemand met een verstandelijke beperking.

Begeleiderspas & EU Disability Card

De begeleiderspas ken je intussen wellicht wel. Via deze gratis pas krijgen personen met een beperking de mogelijkheid om hun begeleider gratis mee te nemen naar voorstellingen, optredens, tentoonstellingen etc. De pas is vijf jaar geldig en kan gebruikt worden bij organisaties die deze aanvaarden.

Naast de begeleiderspas kan je als persoon met een beperking ook

de EU Disability Card aanvragen. Deze gratis kaart bevordert ook toegang tot vrijetijdsbesteding, cultuur en sport. In tegenstelling tot de begeleiderspas is de EU Disability Card erkend in 8 Europese landen: België, Cyprus, Estland, Finland, Italië, Malta, Roemenië en Slovenië. Controleer steeds op voorhand of het evenement of de activiteit waar je naartoe wil gaan deze kaart aan-



vaardt. Meer info hierover vind je op www.eudisabilitycard.be/nl.

15 jaar Schlagerfestival



In Hasselt staat Het Schlagerfestival terug op het programma. In de week-ends tussen vrijdag 22 oktober en zaterdag 30 oktober kan jong en oud in de Trixxo Arena (de vroegere Ethias Arena) terecht voor een namiddag of avond vol schlagermuziek. Geniet van optredens van Bart Kaëll, Willy Sommers,

Yves Segers, Wim Soutaer & Charles Van Domburg, Laura Lynn, De Romeo's, Jan Smit, Raymond van het Groenewoud en Christoff. Dit evenement is ook toegankelijk voor personen met een beperking. Er zijn zowel zit- als staanplaatsen beschikbaar.



Op zoektocht in de pioniersjaren

Op 15 februari 1971 beginnen de allereerste 7 leefgroepmedewerkers aan een nieuw avontuur. In Ter Heide is men dan nog druk in de weer om alle bouwwerken op tijd af te ronden. Daarnaast moet er nog van alles gebeuren voor de eerste 5 bewoners op 8 maart over de drempel stappen. Jeannine was één van de eerste leefgroepmedewerkers en maakte het mee vanop de eerste rij:

Onbekend terrein

Ik ben van opleiding kinderverzorgster. Voor ik in Ter Heide begon, was ik nog nooit in contact gekomen met personen met een beperking. Ik heb wel altijd interesse gehad in werken met deze doelgroep. Plots hoorde ik dat er een nieuwe voorziening geopend werd in Genk. Ik wist niet helemaal wat me te wachten stond toen ik solliciteerde, maar ik slaagde voor mijn examens en ik was bij de gelukkigen.

Op 15 februari 1971 mocht ik beginnen in Ter Heide, maar er was nog niet veel in orde. De bouwwerken waren nog in volle gang. Samen met 6 andere collega's heb ik het huisje waarin we zouden starten, de keuken en één bureel van boven tot onder gepoetst en klaargeemaakt voor de eerste bewoners.

Plan van aanpak

De ruimtes op orde stellen was natuurlijk niet alles. Mijn collega's en ik werden ook in kleine groepjes naar verschillende voorzieningen voor personen met een beperking gestuurd. Ik ging voor enkele dagen naar Sint Oda om de kneepjes

van het vak te leren. Nadien konden we alles dat we geleerd hadden samenleggen en samen met Rik Geerts een plan van aanpak voor de eerste bewoners opstellen. Op 8 maart mochten we de eerste 5 jongens verwelkomen in ons huisje. Dat was een hele ervaring!

Aan de slag

De opening van ons eerste huisje ging beter dan verwacht. Natuurlijk moesten

we veel zoeken naar hoe we dingen het best aanpakten en wat de bewoners precies nodig hadden, maar dat was normaal. Naarmate de tijd vorderde, leerde je de signalen interpreteren en kon je beter inspelen op hun noden. De kinderen waren destijds nog niet zindelijk en konden ook niet zelfstandig eten. Gelukkig kregen we heel wat informatie van de ouders.

Op 8 maart had ik de late dienst. Ik





moest de bewoners 's avonds in bed leggen en over hen waken terwijl ze sliepen. Makkelijker gezegd dan gedaan, want we hadden geen middelen om ons hierbij te helpen. We hadden enkel gewone bedden, zonder riemen of bedsponden. Resultaat: de kinderen bleven niet stil in bed liggen. Dat was hopeloos, dacht ik die eerste nacht.

Ook op andere vlakken moesten we roeien met de riemen die we hadden. In de badkamer hadden we enkel een standaard laag bad en slechts 2 wc's. Voor de zindelijkheidstraining gebruikten we daarom kleine toiletpotjes. Luiers en plasticen broeken waren de standaard in die tijd. Nu is dat toch wat anders!

Een gewone dag in 1971

Onze dagindeling in 1971 was in het begin nog een beetje zoeken. We hadden een vast uur van opstaan, klaarmaken, ontbijten, zindelijkheidstraining en activiteiten doen. We probeerden steeds verschillende activiteiten te vinden die voor de bewoners een meerwaarde zouden zijn.

Ook onze jongens zelfstandig leren eten ging met vallen en opstaan. Ik weet nog dat we de boterhammen in heel kleine stukjes sneden. Deze werden dan geplet of in soep of drank gesopt om het eten gemakkelijker te maken. Dat was in het begin nog aftasten, maar uiteindelijk kwam ook dat op zijn pootjes terecht.

Een huiselijke sfeer

In de jaren 70 was er nog geen ondersteuningsploeg en moesten we alles zelf doen: poetsen, de nachtdienst voorzien, koken in het weekend, 's avonds de was doen ... In het begin waren we maar met 7 dus we werkten in posten en bleven ook met 2 personen slapen 's nachts.

Toch waren we het ritme snel gewoon. Door de week kregen we hulp van iemand in de keuken. Enkel in het weekend moesten we ons eigen potje koken, maar in het begin hadden we ook maar 5 bewoners dus dat viel best mee. We



probeerden voor onze jongens altijd zo veel mogelijk een huiselijke sfeer te creëren. Ik vond het belangrijk dat ze zich thuis voelden bij ons.

Van 5 naar 15

Al snel werd ons groepje groter en groeide 'P1' van 5 naar 15 kinderen. In mei opende zelfs al de tweede leefgroep. Tegen het einde van het jaar waren 4 leefgroepen opgestart en volzet. De overgang naar 15 kinderen ging gelukkig heel geleidelijk aan. Soms was het wat meer zoeken en afstemmen omdat de groep nu eenmaal groter was. Je had echt de hele dag werk genoeg, want je moest ze alle 15 ook een zinvolle bezigheid kunnen bieden.

We hadden bijvoorbeeld tafels waarin plaatsen waren uitgesneden waar de stoelen van de kinderen in pasten. Zo konden we met een groep aan tafel van alles doen. Ik was ook heel blij dat er toen al voldoende middelen waren om de kinderen 's avonds in bed te houden!

Herinneringen om nooit te vergeten

Alhoewel het in het begin veel zoeken was, heb ik er echt van genoten om Ter

Heide stilletjes aan te zien groeien. Elke keer wat meer kindjes mogen verwelkomen was een heel mooie ervaring. Ik ben van mijn 20ste tot aan mijn pensioen in Ter Heide gebleven en ik heb er nooit spijt van gehad.

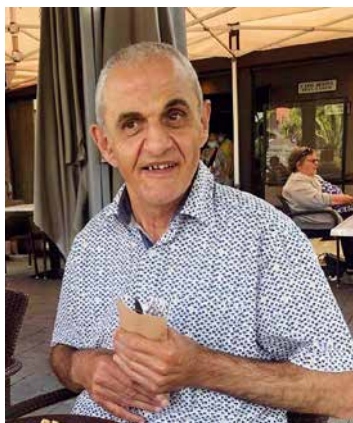
Weet je wat mij altijd gelukkig maakte? Het kleinste lachje en het subtielste gebaar van een bewoner die tevreden was. Dat gaf me telkens weer de kracht om verder te doen. Eén van de dingen die me altijd zal bijblijven is toen Marc voor het eerst zelfstandig zijn boterham opat. Wat waren we fier!

Intussen ben ik al 12 jaar op pensioen, maar ik heb veel mooie herinneringen overgehouden aan mijn tijd in Ter Heide. Ik ben blij dat ik er van in het begin bij kon zijn om de bewoners en de organisatie te zien groeien. Die ervaring heeft mij gevormd tot wie ik nu ben. Als je ziet welke materialen en kennis mensen nu ter beschikking hebben, kan ik alleen maar blij zijn voor de medewerkers van vandaag. Maar zoals vaak wel eens gezegd wordt: vroeger was het ook zo slecht nog niet, hoor.

Jeannine Rasking,
gepensioneerd leefgroepmedewerker



Ivan Andruszek, bewoner Brik 5



31 mei 1962

31 augustus 2021

Lieve Ivan,

Je werd geboren als zoon van Wasyl (†) en Maria. Als kleuter werd je, samen met je twee jaar jongere broer Michel, opgevangen in MPI De Richter in Genk. Hier verbleef je tot de leeftijd van 21 jaar.

Op 19 oktober 1981 werd je opgenomen in Ter Heide Zonhoven, in Spar 3. Bij de opening van het Woonerf in Zonhoven verhuisde je naar Woning 35. Toen in februari 1996 het gloednieuwe Brikhof opende, kwam je daar wonen, samen met vrienden. In Brik 5 startte ons avontuur. Een boek kunnen we samen schrijven ...

Wie had dit verwacht... Als we aan jouw oude dag dachten, zagen we je iets grijzer, iets kaler, wat mopperen zoals oude heren dit kunnen, wat strompelen als minimum tachtiger. Niemand die ook maar vermoedde dat je maar 59 jaar zou worden.

Wat was je gekend en graag gezien door iedereen, zowel in het Brikhof, als in Hoepertingen en omstreken. Op wandelingen kwam je steeds bekenden tegen om een babbeltje mee te slaan. Vanop je vaste plek aan de haag sprak je voorbijgangers aan en probeerde je hen met je charmes een eventueel engagement te ontfrutselen.

Enkele jaren geleden kwam Rika in je leven, je persoonlijke vrijwilligster. Ze sloot je in haar hart, nam je op in haar gezin en vriendenkring. Wat heb je hiervan genoten. Je voelde je geliefd en vertroeteld. We probeerden het gemis aan 'ook naar huis gaan' wat te verzachten met een wekelijks telefoontje naar mama en Michel en door geregeld een bezoekje te brengen aan je ouderlijk huis waar ook buurvrouw Concetta en nicht Maria je hartelijk verwelkomden, uiteraard met iets lekkers.

Je deed alles graag en was overal graag bij. Zelfs iets wat je niet leuk vond, wou je voor geen geld missen. Het belangrijkste was erbij zijn en alles mee beleven. Geen taak of werkje was je te veel. Zelfs ongevraagd deed je allerlei. Afwerking was weliswaar van ondergeschikt belang. Behulpzaam zijn en geprezen worden was het doel. Complimentjes kreeg je uiteraard overvloedig, want we zagen je graag. Maar ook moesten we je af en toe terugfluiten als je onze opvoedersrol wou delen. Je medebewoners waren er immers niet zo gelukkig mee.

Kijken of er iets onvreemd kon worden uit de snoepkast was een eeuwige sport. Je verraaide jezelf dan door zenuwachtig aan je hoofd te krabben als we iets vermoedden. Aan de ene kant was je een open boek voor ons. Maar aan de andere kant was het soms moeilijk om je frustraties te ontrafelen. De dankbaarheid en ontlading als we je dan begrepen en hielpen, was groot.

De job van je leven was 'moppenman': propere moppen ronddragen en vuile ophalen. Je voelde je verantwoordelijk en nuttig. Het gaf je ook de kans om in alle leefgroepen Brikhof-nieuwtjes te verzamelen en hier en daar iets lekkers te krijgen om stiekem op te knabbelen.

Onze gezinnen waren ook jouw leefwereld. Je kende onze kinderen en partners. Je wist welke job ze hadden. Je interesseerde je in ons leven na de werkuren en vooral in wat onze pot schafte.

Ontelbare puzzels heb je gemaakt en mooi ingekaderd weggeschonken. Het grootste plezier beleefde je als jij een stukje kon leggen en wij niet. Ontelbare tekeningen heb je perfect ingekleurd en weggegeven aan talrijke bekenden en zelfs onbekenden. Als je er iemand blij mee kon maken, was je zelf gelukkig.

En dan was er plots 1 augustus. Een ongelukkige val werd je noodlot. De kwetsuren waren desastreus en brachten onherstelbare schade teweeg. Eén spannende rit met de ziekenwagen en één bange avond in het ziekenhuis heb je nog beleefd. Daarna kwam duisternis. Alle dagen daarvoor waren één groot feest vol lekkernijen en interessante belevenissen. Je hebt ten volle geleefd. Tot het allerlaatste moment heb je je aan het leven vastgeklampt. Iedereen stond versteld van je levensdrang.

Je was ons icoon en onze spilfiguur, onze PR-man, prins carnaval 2021, maar vooral onze teddybeer die hield van schuchtere knuffels, onze vriend, onze meest aanwezige en attente man ... Je gaat gemist worden in Brik 5, in 't Brikhof en ver daarbuiten. Het is stil en vreemd nu. Overal zien en horen we je nog.

Schijn nu voor eeuwig als een stralende ster in onze harten en leef daar verder. Het was een eer om je te mogen begeleiden op je pad.

Team Brik 5



Nieuwe medewerkers

Sinds mei 2021 zijn een aantal nieuwe medewerkers Ter Heide komen versterken. De volgende personen heten we dan ook van harte welkom in onze organisatie:

Angie Bielen	leefgroepmedewerker Spar 1	Zonhoven
Anke Ceulemans	leefgroepmedewerker Huis 5	Genk
Anita Claes	leefgroepmedewerker Ven 1	Zonhoven
Ann Denruyten	medewerker onderhoud Brikhof	Borgloon
Antonella Panvini	leefgroepmedewerker Spar 2	Zonhoven
Chiara Moro	leefgroepmedewerker Linde 2	Zonhoven
Chloé Maquoui	leefgroepmedewerker Huis 1	Zonhoven
Denise van der Minnen	ergotherapeut Heuvel	Genk
Elke Tamboers	leefgroepmedewerker Huis 6	Genk
Eva Bouckaert	leefgroepmedewerker Huis 3	Zonhoven
Hilde Meyers	leefgroepmedewerker Meers 1	Borgloon
Ina Lambeets	leefgroepmedewerker Huis 2	Zonhoven
Inte Raes	leefgroepmedewerker Berk 3	Zonhoven
Janne Wils	leefgroepmedewerker Huis 2	Zonhoven
Jasdip Vanbrabant	leefgroepmedewerker Brik 3	Borgloon
Jolien Steemans	leefgroepmedewerker Huis 5	Genk
Jolien Vanspauwen	leefgroepmedewerker Huis 3	Zonhoven
Joren Vandersteen	leefgroepmedewerker Linde 1	Zonhoven
Katrien Timmers	ergotherapeut Brikhof	Borgloon
Kyllian Foerier	medewerker personeelsdienst	Genk
Lisa Weeghman	leefgroepmedewerker Meers 1	Borgloon
Marleen Mussen	leefgroepmedewerker Woning 41	Zonhoven
Miranda Broux	medewerker onderhoud Heuvel	Genk
Ramses Chiras	leefgroepmedewerker Linde 1	Zonhoven
Rasha Abbass	leefgroepmedewerker Eik 2	Zonhoven
Reinilda Engelen	medewerker onderhoud	Zonhoven
Rudi Snellinx	verantwoordelijke financiën	Genk
Sandra Bammens	medewerker onderhoud Berk-Spar	Zonhoven
Stijn Geelen	leefgroepmedewerker Eik 3	Zonhoven
Vicky Maes	maatschappelijk werker Oase	Zonhoven
Yasmine Khay	leefgroepmedewerker Linde 4	Zonhoven





Geboortes

Ellie, dochtertje van **Diana Achten**
(leefgroepmedewerker Eik 2, Zonhoven)
en **Dieter Theunissen**

Émile, zoontje van **Nelis Decraecker**
(leefgroepmedewerker Brik 5, Borgloon)
en **Valérie Windels**

Janne, dochtertje van **Dieter Moons**
(leefgroepmedewerker Linde 5, Zonhoven)
en **Eline Driesen**

Nola, dochtertje van **Maude Francois**
(leefgroepmedewerker Henis 4, Tongeren)
en **Jentsen Van Praet**

Nore, dochtertje van **Stephanie Renard**
(leefgroepmedewerker Hof 1, Borgloon)
en **Pieter-Jan Goffin**

Oona, dochtertje van **Lizle Smets**
(logopediste woonbuurt Ven, Zonhoven)
en **Jesse Beckers**

Özes, zoontje van **Neslihan Erdogan**
(leefgroepmedewerker Berk 2, Zonhoven)
en **Yasin Yilmaz**

Huwelijken

Inez Dirix
(verpleegkundige woonbuurt Brikhof,
Borgloon) huwde met **Rudi De Cock**

Jessica Van Heddegem
(medewerker onderhoud, Genk)
huwde met **Silvio Noviello**

Stefanie Boulet
(leefgroepmedewerker Henis 4, Tongeren)
huwde met **Filip Gielen**

Overlijdens

Annie Roox
schoonmoeder van **Marleen Steegen**
(leefgroepmedewerker Brik 2, Borgloon)

Erich Riske
pluspapa van **Ingrid Rubens**
(bewoner Woning 42, Zonhoven)

Fientje Vrolix
moeder van **Chris Lobbingier**
(hoofd nachtdienst, Midden-Limburg)
en schoonmoeder van **Martine Maldoy**
(leefgroepmedewerker Ven 5, Zonhoven)

Fina Verjans
moeder van **Betty Lambregs**
(leefgroepmedewerker De Meers,
Borgloon)

Irma Borgers
moeder van **Tony Antheunis**
(activeringscoördinator campus Zonhoven)

Ivan Andruszek
(bewoner Brik 5, Borgloon)

Jaak Vliegen
vader van **Christa Vliegen** en
Godelieve Vliegen
(medewerkers nachtdienst Midden-Limburg)

Jacqueline Hermans
moeder van **Lucienne Pergens**
(leefgroepmedewerker Spar 3, Zonhoven)

Jean-Marc François
vader van **Maude François**
(leefgroepmedewerker Henis 4, Tongeren)

Jos Coenen
vader van **Katrien Coenen**
(bewoner Huis 4, Zonhoven)

Julia Forier
schoonmoeder van **Claude Schepers**
(leefgroeppenecoördinator woonbuurt
Berk-Spar, Zonhoven)

Laurent Bijmens
echtgenoot van **Maryse Poesen**
(leefgroepmedewerker Berg 7, Tongeren)

Mathieu Bonhomme
vader van **Monique Bonhomme**
(leefgroepmedewerker Eik 4, Zonhoven)

Muolay El Hassani
vader van **Melika El Hassani**
(bewoner Berg 2, Tongeren)
en **Houssein El Hassani**
(bewoner Henis 5, Tongeren)

Rene Mentens
schoonvader van **Mieke Gielkens**
(kinesitherapeute woonbuurt Berk-Spar,
Zonhoven)

Siegfried Claassen
vader van **Dina Claassen**
(ergotherapeut woonbuurt Brikhof,
Borgloon)

Suzanne Reekmans
zus van **Yolande Reekmans**
(medewerker onderhoud, Zonhoven)

Yvonne Reners
grootmoeder van **Noortje Goffings**
(leefgroepmedewerker Linde 4, Zonhoven)



Genieten van de kleine dingen

Helaas mocht de zomer niet altijd het mooie weer brengen waar we op hoorden. Bovendien moesten we nog altijd rekening houden met de noodzakelijke maatregelen om het coronavirus weg te houden. Toch genoten onze bewoners maximaal van hun vakantie, want daar lieten we ons niet door tegenhouden! Kleine dingen maken vaak een groot verschil. Er werd extra genoten van een wat rustiger ritme, uitgekeken naar wanneer familie op bezoek kwam of er werden uitstapjes

gemaakt die de dagelijkse routine doorbraken. De creativiteit van de medewerkers kende daarbij vaak geen grenzen. Als hun bewoners genieten dan genieten zij ook mee! Het vaak slechte weer was dan ook geen spelbreker om er toch een heel fijne zomervakantie van te maken.

Ook bijzonder fijn is dat onze vrijwilligers stilletjes aan hun rol terug kunnen opnemen. Vele handen maken licht werk, maar onze vrijwilligers zijn meer dan een paar helpende handen. Zij zetten zich elke dag vanuit hun hart in voor onze bewoners en daar kunnen we enkel zeer dankbaar voor zijn. Deze groep van enthousiaste mensen is steeds op zoek naar nieuw talent. Ken je zelf nog iemand die graag in de toekomst het team van de vrijwilligers wil komen vervoegen? Aarzel dan zeker niet om hen met

ons in contact te brengen. Onze vrijwilligersverantwoordelijke maakt hen graag wegwijs.

Vanuit de redactieraad hopen wij dat iedereen ook heeft kunnen genieten van ons vorige nummer, waarin wij jullie meenamen doorheen de geschiedenis van Ter Heide. Samen hopen wij de komende jaren met jullie verder geschiedenis te schrijven en Ter Heide te laten groeien en bloeien. Maar bovenal ook betaalbare én kwaliteitsvolle ondersteuning aan onze bewoners te blijven geven en dit elke dag van het jaar!

Wil je zelf een bijdrage leveren aan een volgend nummer?

Teksten, foto's en telefoontjes zijn welkom bij kari.feys@terheide.be tot en met 15 november. Je kan ook steeds terecht bij de leden van de redactieraad:

Genk: steven.schepers@terheide.be

Zonhoven: tony.antheunis@terheide.be

Borgloon: cynthia.gilissen@terheide.be

Tongeren: leon.van.es@terheide.be

P.S.: Herkende jij de persoon op deze foto uit de oude doos of wil je een gokje wagen? Het antwoord zit verstopt in deze Ter Heide nieuws.



Colofon

Ter Heide nieuws

Nr. 3, 2021, verschijnt 4 maal per jaar

Redactieraad:

Hilde Kubben, Kari Feys, Leon Van Es, Tony Antheunis, Cynthia Gilissen en Isabelle Saint-Georges

Grafische vormgeving:

Gert Vos & Bart Hiemeleers (Gezel)

Verantwoordelijke uitgever:

Paul Geyens, Klotstraat 125, 3600 Genk

Kantoor afgifte: Hasselt 1 B-789

Ter Heide campus Genk

Klotstraat 125, 3600 Genk
Tel. 089 32 39 30, Fax. 089 30 62 50

Ter Heide campus Zonhoven

Jacob Lenaertsstraat 33, 3520 Zonhoven
Tel. 011 81 94 00

Ter Heide campus Brikhof

Brikhof 68, 3840 Borgloon
Tel. 012 26 08 50

Ter Heide campus Henisberg

Baversstraat 32, 3700 Tongeren
Tel. 012 39 83 80, Fax. 012 39 83 99



Kalender

Uitgesteld

Door de coronapandemie werden alle grote activiteiten tot december 2021 voorlopig voor onbepaalde tijd uitgesteld of afgelast. Ook de feestzaal van Ter Heide kan momenteel niet gebruikt worden voor de organisatie van evenementen.

